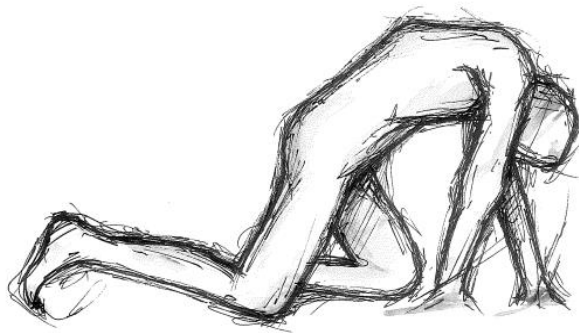

Η Σιαγώνα του ΦΡΟΙΝΤ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΑΛΤΣΟΓΙΑΝΝΗ

2020
Αθήνα
Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής Θεάτρου Πορεία

Η Αλεξάνδρα Καλτσογιάννη γεννήθηκε στην Νάουσα. Είναι Κλινική Ψυχολόγος Α.Π.Θ με ειδίκευση στις Εξαρτήσεις και Ψυχοθεραπεύτρια Gestalt. Εργάζεται ως αυτοαπασχολούμενη με αντικείμενο την Ψυχοθεραπεία και Συμβουλευτική στήριξη εφήβων και ενηλίκων ατομικά ή ομαδικά. Ζει στην Θεσσαλονίκη.

Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 6973849989

E-mail: alexandrakalt@yahoo.gr

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβρης 2019- Μάιος 2020) με εισηγητές τους Θ. Τριαρίδη και Β. Χατζηγιαννίδη.

Εικόνα εξωφύλλου: Κωνσταντίνος Γοργολίτσας

Το θεατρικό έργο "Η Σιαγώνα του ΦΡόΙΝΤ" της Αλεξάνδρας Καλτσογιάννη διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στην σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με την συγγραφέα.

Τα πρόσωπα

Πήτερ: 35-40 χρονών

Σούζαν: 30- 35 χρονών

Καίσαρ: Σκύλος με ανθρώπινη μορφή

Περίληψη

Ένα ανδρόγυνο υιοθετεί έναν σκύλο από την Φιλοζωική. Οι οδηγίες είναι ο σκύλος, Καίσαρ, να φοράει φίμωτρο αν και είναι πολύ υπάκουος και συνεργάσιμος. Εξαιτίας προβλημάτων υγείας συστήνεται το φίμωτρο όλη μέρα και να το βγάζει το βράδυ. Ο Καίσαρ έχει τη μορφή ανθρώπου. Είναι αφοσιωμένος στην καινούρια του οικογένεια και δείχνει να τα πηγαίνει καλά ιδιαίτερα με την γυναίκα, Σούζαν. Αναπτύσσεται μια ιδιότυπη σχέση μεταξύ τους. Πολλές φορές ο Καίσαρ εν απουσία του άνδρα, Πήτερ, παραβαίνει την οδηγία και βγάζει το φίμωτρο προκειμένου να ικανοποιήσει τις φαντασιώσεις της αφεντικίνας του. Ωστόσο μετά την γέννηση του παιδιού της Σούζαν η στενή σχέση τους φαίνεται να αλλάζει με δυσβάσταχτες συνέπειες για όλους.

1^η σκηνή

Καθιστικό σπιτιού. Ένας καναπές στο κέντρο της σκηνής. Αριστερά και δεξιά δύο πολυθρόνες. Στη μέση ένα τετράγωνο χαμηλό τραπέζι. Πάνω του αφημένη ανοικτή η θήκη μιας μελλοντικής. Ένα φωτιστικό δαπέδου στην δεξιά πλευρά του καναπέ. Στους τοίχους είναι κρεμασμένοι πίνακες διάσημων ζωγράφων. Στα αριστερά της σκηνής βρίσκεται η εξώπορτα. Ένα μικρό χωλ μ' έναν καλόγερο, μια παπουτσοθήκη κι ένας ολόσωμος καθρέφτης ακριβώς δίπλα. Η Σούζαν είναι πάνω στον καναπέ κουλουριασμένη. Μελετάει ένα βιβλίο μουσικής. Ο Πήτερ κάθεται στην πολυθρόνα και διαβάζει εφημερίδα. Σιωπή.

Πήτερ : *(Σπάει την σιωπή, εξακολουθώντας να διαβάσει)* Το σκέφτηκες;

Σούζαν : Το σκέφτομαι.. *(Χωρίς να σηκώσει τα μάτια της από το βιβλίο)*

Πήτερ : Δεν είναι δα και τόσο δύσκολο.

Σούζαν : Για σένα. Για μένα είναι..

Πήτερ : Τρίχες!

Σούζαν : *(Αδιάφορα)* Τέλος πάντων, άσε με να το σκεφτώ..

Πήτερ : Αυτό κάνεις, ήδη. Αρκετό καιρό.

Σούζαν : Λίγο ακόμη. Το χρειάζομαι.

Πήτερ : Σκέφτηκες όνομα;

Σούζαν : Αφού σου είπα... *(Βαριεστημένα)*

Πήτερ : Αρσενικό.

Σούζαν : Μμμ,μμ..

Πήτερ : Και; *(Παύση)*

Σούζαν : Σε προβληματίζει το ίδιο; *(Για πρώτη φορά σηκώνει τα μάτια της και τον κοιτάζει)*

Πήτερ : Ποιο πράγμα; *(Εξακολουθεί να κοιτάζει την εφημερίδα του)*

Σούζαν : Το παιδί.

Πήτερ : Όχι. *(Παύση)* Ιδιαίτερα.

Σούζαν : Νομίζω πως ναι. Ένα παιδί έχει ευθύνες.

Πήτερ : Δεν βοηθάς. *(Παύση)*

Σούζαν : Μικρή το ήθελα πολύ.

Πήτερ : Το παιδί;

Σούζαν : *(Γελώντας)* Όχι, όχι. Το ζωντανό..

Πήτερ : *(Αδιάφορα)* Και τι έγινε; Θέλω να πω.. το σκέφτεσαι, έτσι δεν είναι;

Σούζαν : Δεν είναι εύκολη απόφαση. Είναι δέσμευση.

Πήτερ : Ήθελες και δεν ήθελαν οι γονείς σου;

Σούζαν : Μπορείς να το πεις κι έτσι.

Πήτερ : Θυμάμαι πως μου είχες αναφέρει ότι για ένα διάστημα είχατε..

Σούζαν : Δεν θυμάσαι καλά..

Πήτερ : Περιέργο. Έχω καλή μνήμη.

Σούζαν : Α! εννοείς..

Πήτερ : *(Την διακόπτει)* Ακριβώς. *(Παύση. Για πρώτη φορά την κοιτάζει)* Λοιπόν;

Σούζαν : Θα εννοείς τον Ζακ. Πολύ λίγο διάστημα τον είχαμε. Του έριξε φύλα κάποιος από την γειτονιά. Ποτέ δεν μάθαμε.

Πήτερ : Βλέπεις;

Σούζαν : Κέρδιες.

Πήτερ : Το ξεπέρασες; *(Με ενδιαφέρον)*

Σούζαν : Πολλές φορές σκέφτηκα πως θα ήταν αν δεν είχε πεθάνει. *(Παύση)*

Πήτερ : Λογικό ακούγεται *(Παύση)* Λοιπόν;

Σούζαν : Σκύλο; *(Με έμφραση)*

Πήτερ : Γιατί όχι;

Σούζαν : Για σένα είναι εύκολο. Ξέρεις πώς να συμβιώνεις..

Πήτερ : Γεγονός. *(Παύση)* Μου λείπει να μην έχω. Καιρό τώρα..

Σούζαν : Πάω στοίχημα πως έχεις κάνει ήδη κάποιες ενέργειες, ε;

Πήτερ : Με ξέρεις καλά. *(Ξανακοιτάζει την εφημερίδα του)*

Σούζαν : Τόσα χρόνια τώρα. *(Παύση)* Μήπως είναι επικίνδυνο να..

Πήτερ : *(Την διακόπτει)* Να έχουμε σκύλο;

Σούζαν : Να σε ξέρω τόσο καλά..

Πήτερ : Εξαρτάται. Και ναι και όχι.

Σούζαν : *(Ειρωνικά)* Βολική απάντηση.

Πήτερ : *(Αλλάζει κουβέντα)* Μίλησα με την Φιλοζωική τις προάλλες. Ανέφεραν πως έχουν μια καλή περίπτωση για υιοθεσία. *(Παύση)*

Σούζαν : *(Σαν να θυμήθηκε κάτι)* Θυμάσαι πως γνωριστήκαμε;

Πήτερ : Με τον Έκτορα. Στο πάρκο.

Σούζαν : Ήμουν στις μαύρες μου.

Πήτερ : Από τότε σου είχα προτείνει να υιοθετήσεις. Θα βοηθούσε.

Σούζαν : *(Ψιλοειρωνικά)* Από τότε ήσουν ξερόλας.

Πήτερ : Εντάξει... Το 'πιασα. *(Κοφτά)*

Σούζαν : Και κάτι άλλο..

Πήτερ : Ναι;

Σούζαν : Δεν ήσουν με τον Έκτορα.

Πήτερ : Θυμάμαι καλά..

Σούζαν : Δεν θυμάσαι. Είχες βγει να περπατήσεις. Ο Έκτορας ήταν άρρωστος. Απλώς σου είχε μείνει συνήθεια να βγαίνεις βόλτα τα απογεύματα. Κάθισες στο παγκάκι μαζί μου-ήδη καθόμουν – Μου' πιασες την κουβέντα..

Πήτερ : *(Ξανασηκώνει τα μάτια από την εφημερίδα και την κοιτάζει)* Είχα τον Έκτορα. Εκείνη την μέρα ήταν όντως λίγο άρρωστος. Ο γιατρός είχε πει πως θα του έκανε καλό μια βόλτα. Ήταν πολύ ήσυχος. Ανησυχητικά. Κάθισα στο παγκάκι κι ούτε που ακούστηκε.

Σούζαν : Ήταν άνοιξη.. σωστά;

Πήτερ : Φυσικά. Τέλη Μαρτίου. Μόλις είχε περάσει η εαρινή ισημερία. Το θυμάμαι γιατί είχε αρχίσει να παρατείνεται αισθητά το φως της μέρας.

Σούζαν : Θυμάμαι πως μου άρεσε να σε ακούω να μιλάς..

Πήτερ : Θυμάμαι πως φορούσες ένα πανέμορφο κόκκινο φόρεμα. Σου πήγαινε..

Σούζαν: Ήσουν πολύ ευγενικός. Μάλιστα κρύωνα και μου πρόσφερες το πανωφόρι σου να το ρίξω πάνω μου..

Πήτερ : Ήμουν ευγενικός. Δεν θυμάμαι, όμως, να φορώ το πανωφόρι μου εκείνη την μέρα. Έκανε ζέστη.

Σούζαν : Περίεργο!

Πήτερ : Υπάρχει εξήγηση..

Σούζαν: Για όλα έχεις. *(Παύση)* Είμαι σίγουρη πως δεν γνώρισα τον Έκτορα εκείνη την μέρα.

Πήτερ : Σου φάνηκε πολύ ήρεμος. Σε παραξένεψε που καθόταν φρόνιμα. Δεν γάβγισε ούτε μια φορά.

Σούζαν : Τουλάχιστον ξέρουμε πως γνωριστήκαμε στο πάρκο, φορούσα όντως το αγαπημένο μου φόρεμα και κουβεντιάσαμε αρκετά για πρώτη φορά, ε;

Πήτερ : Ήταν τόσο ήσυχα εκείνη την μέρα.. *(Αναπολώντας)*

Σούζαν : *(Ξαφνικά ακούστηκε ένα δυνατό σφύριγμα από την κουζίνα, στο βάθος δεξιά της σκηνής μια πόρτα που οδηγεί στην κουζίνα)* Τι είναι αυτό; Το ακούς;

Πήτερ: Η τσαγιέρα. Το είχα ξεχάσει..*(Σηκώθηκε από την πολυθρόνα και κατευθύνθηκε προς την κουζίνα. Επιστρέφει σχεδόν αμέσως και κάθεται ξανά)*

Σούζαν: Νομίζω πως μου είχε κάνει εντύπωση τα παπούτσια που φορούσες...*(Αναπολώντας)*

Πήτερ : Να ετοιμάσω τσάι; *(Αλλάζοντας κουβέντα)*

Σούζαν : Όχι ευχαριστώ. *(Παύση)* Θα πάω στο δωμάτιο να παίξω λίγη μουσική..

Πήτερ : Δεν έπαιζες..

Σούζαν : Πότε;

Πήτερ : Τότε δεν έπαιζες..αν δεν με απατά η μνήμη μου.

Σούζαν : Στο παγκάκι που με γνώρισες ήμουν πολύ χάλια. Αν θυμάσαι, ο πρώην φίλος μου ήταν μουσικός και μόλις είχα μάθει την απιστία του. Έκλαιγα απαρηγόρητη. Μου συστήθηκες και με στήριξες. Σου είχα υποσχεθεί πως με την πρώτη ευκαιρία θα σου έπαιζα μουσική με την μελλοντικά μου. Ήμουν βέβαια, σχετικά αρχάρια..

Πήτερ : Σε παρηγορούσα για τον χωρισμό σας. Δεν μου είχες πει πως ασχολιόσουν κι εσύ με την μουσική. Έστω κι έτσι. Ήσουν αρκετά καταβεβλημένη για να έχεις όρεξη να παίζεις. Αργότερα μου αποκάλυψες πως παίζεις μελλοντικά και μου πρότεινες να σε ακούσω..

Σούζαν : Σου άρεσε όμως να παίζω ε;

Πήτερ : Στο έχω πει ήδη πολλές φορές. Σου ταιριάζει αυτού του είδους η μουσική.

Σούζαν : Ναι, μου το 'λεγες από μίαν αρχή. Ήμουν λιγάκι δύσπιστη τώρα που το ξανασικέφτομαι..

Πήτερ : Κι εξακολουθείς. *(Παύση)* Ακόμη και στο θέμα του σκύλου..

Σούζαν : Τώρα που το σκέφτομαι θα προτιμούσα αρσενικό..

Πήτερ : *(Την διακόπτει)* Αρσενικό θα είναι. Με διαβεβαίωσαν από την Φιλοζωική. Και πολλή καλή παρέα για σένα τις ώρες που θα λείπω λόγω δουλειάς.

(Παύση/Σκοτάδι)

2^η Σκηνή

Η Σούζαν παίζει μουσική στο καθιστικό του σπιτιού. Διακόπτει την μουσική της ο ήχος από το τηλέφωνο της. Απαντάει και συνεχίζει να μιλάει στο τηλέφωνο.

Σούζαν : Ναι; Α! Με πρόλαβες...*(Γελώντας)* Σου είπα πως θα ήμουν σπίτι..Α! μπα; *(Γιάση)* Τι συνέβη; Πέρασες κάποιο σοκ; Μμμμμ...*(Γιάση)* Καλά θα σου περάσει. Είμαι σίγουρη. *(Γιάση)* Ο Πήτερ; Μια χαρά. Είναι λίγο αφηρημένος τον τελευταίο καιρό..έχει πολλά στο νου του..*(Γιάση)* μάλλον έχει να κάνει με την δουλειά... σκέφτεται διαρκώς. Πώς; Α! ναι, ναι.. Τον περιμένω από στιγμή σε στιγμή..Μου' χει ετοιμάσει μια έκπληξη λέει.. Ε; Που να ξέρω; Τι σόι έκπληξη θα ήταν αν το ήξερα; Έχω περιέργεια..ίσως θέλει να εξιλεωθεί για τον τελευταίο καιρό... χμ..*(Γιάση)* μια στιγμή, μη κλείσεις *(Κοιτάζει με το ακουστικό στο αυτί προς την πλευρά της εξώπορτας)* Σαν να άκουσα το κλειδί στην πόρτα*(Απευθύνεται στο ακουστικό)* Σςςς..*(Ακούγεται η εξώπορτα να ανοίγει)* Αυτός είναι. Σε κλείνω..ναι; Να μην χαλάσω την έκπληξη.. θα σε πάρω αύριο.. Όχι, όχι θα το κάνω..έλα.. μη με κρατάς άλλο..Α! και μην σκοτίζεσαι ε; Εντάξει; Ανυπομονώ κι εγώ. *(Κλείνει το τηλέφωνο)*

(Στιγμαία σασκότιση)

Η Σούζαν και ο Πήτερ κάθονται στο καθιστικό. Δίπλα τους ακριβώς κάθεται ο Καίσαρ, ο ανθρωπόμορφος σκύλος τους. Στο πρόσωπο φοράει φίμωτρο. Πίνουν και οι τρεις τσάι. Σιωπή.

Σούζαν : *(Στον Πήτερ δείχνοντας του την τσαγιέρα)* Να σερβίρω κι άλλο;

Πήτερ : Όχι.*(Γιάση/ Απευθύνεται στον Καίσαρα)* Θέλεις;

Καίσαρ: *(Κουνώντας το κεφάλι του)* [...] *(Γιάση)*

Σούζαν : Περιεργος.

Πήτερ : Συμπαθέστατος.

Σούζαν : Έχει κάτι το διαφορετικό.

Πήτερ : Φαντάζομαι πού αναφέρεσαι.

Σούζαν : Όχι αυτό που νομίζεις.

Πήτερ : Το φίμωτρο, αυτό δεν είναι;

Σούζαν : Μόλις σου απάντησα..όχι.

Πήτερ : Αλλά;

Σούζαν : Έχει κάτι το ανθρώπινο...

Πήτερ : Για αυτό; (*Της δείχνει την μορφή του*) Κι εμένα μου έδωσε αυτή την εντύπωση..

Σούζαν : Δεν εννοούσα αυτό. Μόνο. Τον αισθάνομαι πολύ ανθρώπινο.

Πήτερ : Καλό είναι αυτό. Είναι γεγονός πως ένας σκύλος έχει πολλά κοινά χαρακτηριστικά με τον άνθρωπο.

Σούζαν : Είναι αλήθεια αυτό. Τις προάλλες υιοθέτησαν ένα σκυλάκι ο αδερφός μου. Αυτό μου είπε κ εκείνος. Είναι σαν να έχουν στο σπίτι άνθρωπο..

Πήτερ : (*Ειρωνικά*) Μέχρι κι ο αδερφός σου πήρε σκύλο..ποιος θα το φανταζόταν..

Σούζαν : Κακώς σου το ανέφερα..

Πήτερ : Τον λυπάμαι, γιατί αυτός θα τα τραβήξει. Έχει να ακούσει πολλά από την...

Σούζαν : (*Τον διακόπτει*) Τι θα τραβήξει δηλαδή; Να ξέρω τι με περιμένει..

Πήτερ : Έλα, σε πειράζω..

Σούζαν : (*Του χαμογελάει πλατιά*) [...]

Πήτερ : Πλησίασε να σας γνωρίσω (*Της κάνει νόημα να έρθει πιο κοντά στον Καίσαρα*)

Σούζαν : (*Πλησιάζει διστακτικά*) Από κοντά μοιάζει αλλιώς..

Πήτερ : Καίσαρ, από δω η Σούζαν..

Καίσαρ : Χαίρω πολύ Σούζαν.

Σούζαν : Δεν ξέρω τι άλλο να πω..

Πήτερ : Βρες κάτι..δεν είναι δύσκολο.

Σούζαν : Έχει κάτι το..

Πήτερ : *(Την διακόπτει)* Καλά, καλά..θέλεις να τον ρωτήσεις κάτι άλλο;

Σούζαν : Ποιο είναι το αγαπημένο σου φαγητό Καίσαρ;

Καίσαρ : Το κρέας.

Πήτερ : Μα..τι κάνεις; *(Την κοιτάζει απορημένος)*

Σούζαν : Μαθαίνω τι του αρέσει να τρώει ..ε, Καίσαρ;

Πήτερ : Θέλεις να τον χαϊδέψεις;

Σούζαν : Καλό σκυλάκι...*(Τον χαϊδεύει διστακτικά)*

Πήτερ : Σε λίγο καιρό θα γίνετε αχώριστοι..θα δεις..*(Παύση)* Μμμμ..τι μυρίζει έτσι ωραία;

Σούζαν : Μαγειρεύω το αγαπημένο σου.

Πήτερ : Θα μας κάνει παρέα κι ο Καίσαρ..

Σούζαν : Δεν ξέρω αν το προτιμάει.

Πήτερ : Για να σπάσει ο πάγος..

Σούζαν : Περιμένα κάποιον διαφορετικό σκύλο για να είμαι ειλικρινής.

Πήτερ : Σε λίγο καιρό ούτε που θα το θυμάσαι.

Σούζαν : Σου αρέσει το καινούριο σου σπίτι Καίσαρ;

Καίσαρ : Είναι πολύ ωραίο. Φαίνεται πολύ άνετο.

Σούζαν : Θέλεις να του ρίξεις μια ματιά; *(Ο Καίσαρ σηκώνεται και κοιτάζει γύρω γύρω τον χώρο στον οποίο βρίσκεται)*

Πήτερ : Πρέπει να κάνω ένα τηλεφώνημα. Με συγχωρείτε για λίγο...

(Απομακρύνεται από τον χώρο)

Σούζαν : Πεινάς; *(Απευθύνεται στον Καίσαρα καθώς επιστρέφει στην θέση του)*

Καίσαρ : Όχι ακόμη. Ευχαριστώ.

- Σούζαν** : Ναι, αλλά όταν θα πεινάσεις.. τι προτιμάς κρέας ψητό ή βραστό;
- Καίσαρ** : Κι ωμό μου αρέσει..
- Σούζαν** : Είσαι βολικός ε;
- Καίσαρ** : Πολύ βολικός.
- Σούζαν** : Ας είναι..
- Καίσαρ** : Έχετε αρκετή ζέστη εδώ μέσα..
- Σούζαν** : Σ' ενοχλεί;
- Καίσαρ** : Μπορώ να έχω λίγο τσάι;
- Σούζαν** : Μμμ... *(Του σερβίρει τσάι εκεί που έπινε)*
- Πήτερ** : *(Εμφανίζεται ο Πήτερ και βλέπει τον Καίσαρα να πίνει το τσάι μονορούφι)*
Διψούσες ε;
- Καίσαρ** : Πολύ.
- Πήτερ** : Λοιπόν, πως σου φαίνεται που βρίσκεσαι εδώ;
- Καίσαρ** : Νιώθω ήδη πολύ άνετα.
- Πήτερ** : Χρειάζεσαι κάτι;
- Καίσαρ** : Όχι, ευχαριστώ.
- Πήτερ** : Σίγουρα; Δείχνεις σαν κάτι να σ' απασχολεί..
- Σούζαν** : Εμένα πάλι μου φαίνεται ντροπαλός.
- Καίσαρ** : Είστε κι οι δυο πολύ ευγενικοί.
- Σούζαν** : Γιατί φοράς φίμωτρο;
- Καίσαρ** : Από την Φιλοζωική..
- Πήτερ** : *(Διακόπτοντας)* Η Φιλοζωική το συνέστησε για λόγους υγείας. Να το βάζει κάθε πρωί και να το βγάζει κάθε βράδυ.
- Σούζαν** : Α..μπα! Ανελλιπώς;
- Πήτερ** : Είναι πολύ συνεργάσιμο σκυλί ο Καίσαρ. Από την πρώτη στιγμή τον συμπάθησα. Κι από την Φιλοζωική μου μίλησαν με τα καλύτερα λόγια.

Σούζαν : Το φίμωτρο σου κρατάει το στόμα κλειστό επίτηδες, ε; Για να είσαι ήρεμος;

Καίσαρ : Όπως είπε κι ο Πήτερ είναι για λόγους υγείας.

Πήτερ : Μοιάζει με την ιστορία του Φρόιντ.

Καίσαρ : Ποιανού;

Σούζαν : Σε ποιο σημείο;

Πήτερ : Ο Φρόιντ εξαιτίας του καρδίνου στην κάτω σιαγώνα είχε υποβληθεί σε πολλές εγχειρήσεις. Αναγκάστηκε να φοράει μια προθήκη σιαγώνας για πολλά χρόνια μέχρι τον θάνατο του. Κάθε πρωί την έβαζε και κάθε βράδυ την έβγαζε. Η σιαγώνα του Φρόιντ. *(Παύση)*

Σούζαν : *(Απευθύνεται στον Πήτερ)* Εμένα πάντως μου άνοιξε η όρεξη για φαγητό.. Πεινάς;

Πήτερ : Όχι.

Σούζαν : Όμως έχω μαγειρέψει..

Πήτερ : Δεν πεινάω ακόμη.

Σούζαν : Το αγαπημένο σου.

Πήτερ : Μου το είπες.

Σούζαν : Το αγαπημένο σου φαγητό.

Πήτερ : Το γνωρίζω. *(Με έμφαση)*

Σούζαν : Γιατί όχι ακόμη;

Πήτερ : Δεν πεινάω.

Σούζαν : Καίσαρ, μήπως πείνασες;

Καίσαρ : Ναι. Πεινάω. Πολύ. *(Παύση)*

Πήτερ : Θα ετοιμάσεις να φάμε Σούζαν; Είναι καλή ιδέα να φάμε όλοι μαζί ε;

Σούζαν : Γιατί το κάνεις αυτό;

Πήτερ : Δεν σε καταλαβαίνω.

Σούζαν : Μόλις τώρα είπες πως δεν πεινάς. Το τόνισες κιόλα.

Πήτερ : Κουράζομαι να εξηγώ. *(Παύση)*. Δεν είμαστε πλέον οι δυο μας.

Σούζαν : Το βρίσκω χαζό, ενώ δεν πεινάς..

Πήτερ : Ε, ναι λοιπόν το βρίσκω καλή ευκαιρία για πρώτη φορά να φάμε όλοι μαζί, όχι;

Σούζαν : Τέλεια.

Πήτερ : Λοιπόν;

Σούζαν : Πάω να ετοιμάσω και για τους τρεις μας..

Πήτερ : Θέλεις βοήθεια; *(Η ερώτηση μένει αναπάντητη. Παύση. Σκοτάδι)*

3^η Σκηνή

Η Σούζαν βρίσκεται στο καθιστικό μαζί με τον Καίσαρα και συζητούν. Πάνω στο τραπέζι είναι αφημένη η μελλόντικα της.

Σούζαν : Αργά.

Καίσαρ : Πολύ αργά;

Σούζαν : Ναι.

Καίσαρ : Κάθε βράδυ;

Σούζαν : Εξαργτάται.

Καίσαρ : Μπορεί να ' ρθει πιο νωρίς. Να σου κάνει έκπληξη.

Σούζαν : Και τι μ' αυτό;

Καίσαρ : Ποιο;

Σούζαν : Δεν παύει να έρχεται συνήθως αργά.

Καίσαρ : Θα ήθελες να έκανε άλλη δουλειά;

Σούζαν : Το συνήθισα.

Καίσαρ : Θα 'θελες πιο πολύ χρόνο μαζί;

Σούζαν : Τι σημασία έχει τι θα ' θελα..

Καίσαρ : Υποθέτω πως το ξέρει. *(Γιάυση)*

Σούζαν : Συνήθισα να είμαι μόνη. Με την μουσική μου.

Καίσαρ : Πιστή σύντροφος.

Σούζαν : *(Εμφατικά)* Η μόνη μου σύντροφος.

Καίσαρ : Είναι ωραίο να έχεις κάτι που σε γεμίζει.

Σούζαν : Δεν έχω και τίποτε άλλο.

Καίσαρ : Σωστά. *(Γιάυση)*

Σούζαν : Δεν συγκρίνεται.

Καίσαρ : Σίγουρα όχι.

Σούζαν : Δεν ήξερα πόσο θα μου έλειπε.

Καίσαρ : Για αυτό δόθηκες στη μουσική;

Σούζαν : *(Αναρωτιέται)* Γιατί όμως μουσική κι όχι κάτι άλλο;

Καίσαρ : Σε ηρεμεί.

Σούζαν : Το πιστεύεις ε;

Καίσαρ : Εμένα με ηρεμεί.

Σούζαν : Πως το κάνει αυτό;

Καίσαρ : Θα σου φανεί ανόητο.

Σούζαν : Δεν νομίζω. Δοκίμασε. *(Παύση)*

Καίσαρ : Τάξιδεύω.

Σούζαν : Πού;

Καίσαρ : Σε διάφορα μέρη.

Σούζαν : Ψέμα..

Καίσαρ : Θέλεις να δοκιμάσουμε;

Σούζαν : Τώρα;

Καίσαρ : Ναι. Έχω περιέργεια.

Σούζαν : Τι πράγμα;

Καίσαρ : Να σ' ακούσω να παίζεις.

Σούζαν : Δεν σου έχει ξαναπαίξει κανείς;

Καίσαρ : Θα ήθελα να σ' ακούσω.

Σούζαν : Μπορεί να μην σου αρέσει.

Καίσαρ : Μπορεί.

Σούζαν : Θέλεις να ξεκινήσω;

Καίσαρ : Ξέρεις πότε θα έρθει;

Σούζαν : Πάντα καθυστερεί το βράδυ.

Καίσαρ : Έχει πολλούς ασθενείς;

Σούζαν : Για να αργεί τόσο..

Καίσαρ : Εξετάζει μέχρι τόσο αργά;

Σούζαν : Α! Όχι! Δεν εξετάζει. Ακούει μόνο.

Καίσαρ : Τι ακούει; Αυτά που του λένε;

Σούζαν : Ναι.

Καίσαρ : Και δεν μιλάει;

Σούζαν : Ελάχιστα.

Καίσαρ : Εκείνος ρωτάει κι ο ασθενής απαντάει;

Σούζαν : Κυρίως ακούει. Όταν χρειάζεται μιλάει.

Καίσαρ : Γιατρός δεν είναι;

Σούζαν : Ψυχαναλυτής.

Καίσαρ : Κι έχει πολλή δουλειά;

Σούζαν : Πολλή. *(Παύση)* Θέλεις να ακούσεις;

Καίσαρ : Ναι.

Σούζαν : Θέλεις να ξαπλώσεις; Εννοώ να χαλαρώσεις στο πάτωμα όσο εγώ θα σου παίζω. Για να το ευχαριστηθείς.

Καίσαρ : Δεν έχω ιδέα.

Σούζαν : Δεν θέλεις;

Καίσαρ : Θέλω. Δεν ξέρω από μουσική.

Σούζαν : Πότε άκουσες τελευταία φορά;

Καίσαρ : Δεν άκουσα.

Σούζαν : Σε ταξιδεύει. Αυτό δεν είπες;

Καίσαρ : Αλήθεια. Μια φορά άκουσα και το διαπίστωσα.

Σούζαν : Η μουσική κάνει πολλούς φίλους.

Καίσαρ : Μπορώ να το καταλάβω.

Σούζαν : Είχες ποτέ κάποιον φίλο;

Καίσαρ : Είχα έναν φίλο. Πάει καιρός.

Σούζαν : Λυπάμαι.

Καίσαρ: Συνήθισα. Στο προηγούμενο σπίτι είχα κάνει φίλο τον γιο της οικογένειας.

Σούζαν : Γιατί έφυγες;

Καίσαρ : Δεν έφυγα.

Σούζαν : Σε παρότησαν;

Καίσαρ : Έπρεπε να με αφήσουν.

Σούζαν : Κρίμα. Ήταν η οικογένεια σου ε;

Καίσαρ : Δεν έμεινα πολύ καιρό.

Σούζαν : Α! Ναι;

Καίσαρ : Για λίγο διάστημα με φιλοξένησαν.

Σούζαν : Ναι...αλλά δέθηρες ε;

Καίσαρ : Είναι αλήθεια. Έπρεπε όμως να επιστρέψω στη Φιλοζωική. *(Παύση)*

Σούζαν : Ξέρεις κάτι; Τελικά μοιράζομαι το σπίτι όχι μόνο με τον Πήτερ αλλά και με την μουσική. Αυτή είναι η παρέα μου.

Καίσαρ : Είσαι τυχερή. *(Παύση)*

Σούζαν : Έτοιμος;

Καίσαρ : Ανυπομονώ.

(Σ' αυτό το σημείο η Σούζαν παίζει ένα μουσικό κομμάτι με την μελλοντικά της. Ο Καίσαρ ξαπλώνει στο πάτωμα μπροστά της και κλείνει τα μάτια καθώς την ακούει.)

Σούζαν : Λοιπόν;

Καίσαρ : Θυμήθηκα πως είναι η μουσική.

Σούζαν : Θέλεις να ακούσεις κι άλλο; *(Παίζει χωρίς να περιμένει απάντηση ένα πιο σύντομο μουσικό κομμάτι. Παύση)*

Καίσαρ : Με κάνει να θέλω να βγω και να τρέχω έξω στην φύση και να γεμίζω με όμορφες εικόνες.

Σούζαν : *(Χαμογελώντας)* Είναι για ευαίσθητους.

Καίσαρ: Βέβαια σαν σκύλος δεν θα μπορούσα να κάνω πολλά πράγματα με την μουσική.

Σούζαν : Σου αρέσει να ακούς. Αυτό είναι πολύ σημαντικό.

Καίσαρ : Ναι, μου αρέσει. Είναι αλήθεια αυτό.

Σούζαν : Πολλές φορές ευχόμουν να ήταν κι ο Πήτερ εδώ και να του έπαιζα.

Κάποτε γινόταν πιο συχνά. Δυστυχώς τώρα λείπει.

Καίσαρ : Θα ήθελα να σε ακούω να παίζεις όσο πιο συχνά γίνεται.

Σούζαν : Αλήθεια ε;

Καίσαρ : Ναι.

Σούζαν : Ξέρεις κάτι; Κάπως έτσι ξεκίνησα την μουσική. Είχα πολλές εικόνες.

Καίσαρ : Όταν ήσουν παιδί;

Σούζαν : Αυτό νόμιζες;

Καίσαρ : Έτσι πιστεύω. *(Στιγμαία παύση)*

Σούζαν : Μικρή ήθελα άλλα πράγματα.

Καίσαρ : Τώρα;

Σούζαν: Τώρα έχω όσα χρειάζομαι. *(Παύση/Σκεφτική)* Ή σχεδόν όσα χρειάζομαι. *(Παύση)* Σου αρέσει που βρίσκεσαι εδώ;

Καίσαρ : Ξαναθυμήθηκα πως είναι να ζεις σ' ένα σπίτι.

Σούζαν : Έχεις εμάς. Δεν είσαι μόνος.

Καίσαρ : Έχω όσα θα ήθελα.

Σούζαν : Σου λείπει κάτι;

Καίσαρ : Είμαι τυχερός. *(Παύση)* Είναι σκέτη απόλαυση να ακούω τη μουσική σου, Σούζαν.

4^η Σκηνή

Η Σούζαν βρίσκεται στο καθιστικό μαζί με τον Καίσαρα. Εκείνη παίζει μουσική με την μελλοντικά της κι ο Καίσαρ ξαπλωμένος στο πάτωμα ακούει με πολύ ενδιαφέρον.

Σούζαν : Ξανακάντο.

Καίσαρ : Ποιο;

Σούζαν : Αυτό που μόλις έκανες.

Καίσαρ : Τι έκανα;

Σούζαν : Το ύφος σου...

Καίσαρ : Τι έχει το ύφος μου;

Σούζαν : Έχει κάτι το..

Καίσαρ : Δεν σου αρέσει;

Σούζαν : Δεν είπα αυτό.

Καίσαρ : Σε πειραζεις;

Σούζαν : Δεν είναι αυτό που νομίζεις.

Καίσαρ : Συγνώμη αν σε έφερα..

Σούζαν : *(Τον διακόπτει)* Όχι. Σου είπα να το ξαναπάρεις.

Καίσαρ : Δεν ήθελες να 'χω τέτοιο ύφος..έτσι;

Σούζαν : *(Με απορία)* Δεν το ήθελα; Ήθελα..

Καίσαρ : Δεν ήθελα να σε ενοχλήσει.

Σούζαν : Είσαι λίγο παράξενος σήμερα. Δεν νομίζεις;

Καίσαρ : Το πιστεύεις;

Σούζαν : *(Γνέφοντας καταφατικά)* Μμμμ..

Καίσαρ : Δεν μου είπες τελικά, τι έχει το ύφος μου;

Σούζαν : Δεν με άφησες.

Καίσαρ : Συγνώμη *(Παύση)*. Παρασύρθηκα.

Σούζαν : Όση ώρα έπαιζα, η έκφραση σου μου άρεσε πολύ. Δεν το κατάλαβες;

- Καίσαρ** : Ούτε που μου πέρασε από το μυαλό.
- Σούζαν** : Βέβαια. Σιέφτηκες το χειρότερο.
- Καίσαρ** : Πράγματι, δεν θα διαφωνήσω.
- Σούζαν** : Πάρτο ξανά λοιπόν..
- Καίσαρ** : Πώς; Δεν ξέρω πώς να το κάνω..
- Σούζαν** : Όπως προηγουμένως.. θυμάσαι;
- Καίσαρ** : Δεν νομίζω πως μπορώ.
- Σούζαν** : Θέλεις να ξαναπαίζω;
- Καίσαρ** : Θα το προτιμούσα.
- Σούζαν** : Μου αρέσει να παίζω και να σε παρατηρώ.
- Καίσαρ** : Περίεργο.
- Σούζαν** : Φαίνεσαι συνεπαρμένος.
- Καίσαρ** : Δεν είναι περίεργο;
- Σούζαν** : Γιατί;
- Καίσαρ** : Να με παρατηρείς.
- Σούζαν** : Να σε συνεπαίρνει.
- Καίσαρ** : Τι θέλεις να κάνω; *(Παύση)* Θα ήθελα να παίζεις ξανά.
- Σούζαν** : Θέλεις να σου μάθω;
- Καίσαρ** : Πώς είπες;
- Σούζαν** : Αυτό που άκουσες.
- Καίσαρ** : Σοβαρολογείς;
- Σούζαν** : Ξέρω πολύ καλά τι κάνω και ξέρω πώς να σου μάθω.
- Καίσαρ** : Πώς είσαι τόσο σίγουρη; Εγώ μόνο ν' ακούω ευχαριστιέμαι.
- Σούζαν** : Μπορείς και να μάθεις να παίζεις.
- Καίσαρ** : Τώρα κατάλαβα. Το μάντεψες ε;
- Σούζαν** : Ναι, πώς αλλιώς; Ήταν ολοφάνερο.
- Καίσαρ** : Δεν το περίμενα. *(Παύση)* Να μου το προτείνεις.

Σούζαν : Δεν το είχα σκεφτεί για να είμαι ειλικρινής..

Καίσαρ : Και;

Σούζαν : Μπορείς να μάθεις.

Καίσαρ : Και μετά;

Σούζαν : Μπορείς να δοκιμάσεις σιγά σιγά.

Καίσαρ : Δεν ξέρω αν μπορώ.

Σούζαν : Φυσικά και μπορείς. Θα σου δείξω. Δεν είναι δύσκολο.

Καίσαρ : Δεν νομίζω.

Σούζαν : Προσπάθησε. Αξίζει τον κόπο.

Καίσαρ : Δύσκολο.. δεν θα τα καταφέρω.

Σούζαν : Καθόλου δύσκολο. Είναι θέμα εξάσκησης.

Καίσαρ : Και πως εξασκείται κανείς;

Σούζαν : Αναλόγως. Παιρνει το μουσικό όργανο που τον ενδιαφέρει και κάνει πρόβες. Δεν το 'ξερες;

Καίσαρ : Δεν έχω ιδέα.

Σούζαν : Θα το καταλάβεις. Στην πορεία.

Καίσαρ : Δεν νιώθω σίγουρος.

Σούζαν : Μα γιατί; Μπορώ να σου δείξω πώς να τοποθετείς το στόμιο στο στόμα και ποια πλήκτρα να πατάς με τα δάχτυλα.

Καίσαρ : Δεν μπορώ να το κάνω.

Σούζαν : Σωστά. Έχεις δίκιο. Θα χρειαστεί να βγάλεις το φίμωτρο.

Καίσαρ : Τώρα; Εδώ;

Σούζαν : Για να σου δείξω είναι απαραίτητο να βγάλεις το φίμωτρο αλλιώς δεν είναι δυνατόν..το καταλαβαίνεις ε;

Καίσαρ : Νομίζω πως ναι.

Σούζαν : Μπορείς να το βγάλεις. Έτσι δεν είναι;

Καίσαρ : Δεν ξέρω αν το θέλω τελικά.

Σούζαν : Βλέπεις τι κάνεις; Ενώ σου αρέσει τόσο πολύ μουσική κι εγώ θα μπορούσα να σου δείξω, εσύ αρνείσαι. Έχεις κατεβάσει τα αυτιά. Και το χειρότερο; Πιστεύεις πως αυτό δεν είναι δυνατόν.

Καίσαρ : Νομίζω πως έτσι είναι, Σούζαν, όπως τα λες.

Σούζαν : Οπότε χάνεις την ευκαιρία να μάθεις να παίζεις μόνος σου. *(Παύση)* Δεν είναι παράξενο;

Καίσαρ : Με συγχωρείς είμαι αναποφάσιστος.

Σούζαν : Τι λες για μία μικρή δοκιμή σήμερα; Θα ήταν μία καλή αρχή ε;

Καίσαρ : Έχω πάρει την απόφασή μου.

Σούζαν : Ναι;

Καίσαρ : Δεν μπορώ να το κάνω. Προτιμώ να σε ακούω.

Σούζαν : Να με ακούς. Αυτό μόνο; *(Παύση)* Γιατί όμως;

Καίσαρ : Να σου εξηγήσω;

Σούζαν : Χρειάζεται;

Καίσαρ : Θέλω να πω πως...

Σούζαν : *(Τον διακόπτει)* Πραγματικά δεν βρίσκω κανέναν λόγο. Και τι θα κάνεις; Θα με ακούς; Μόνο αυτό θέλεις;

Καίσαρ : Είναι μία παρηγοριά τουλάχιστον να σε ακούω.

Σούζαν : Αυτό επιλέγεις;

Καίσαρ : Έτσι πρέπει. *(Παύση)*

Σούζαν : Τι είδους επιλογή είναι αυτή;

Καίσαρ : Δεν το καταλαβαίνεις ;

Σούζαν : Δεν παίζει ρόλο που είσαι σκύλος.

Καίσαρ : Δεν είπα αυτό. Το ίδιο μου είναι. Γνωρίζω πως θα μπορούσα ίσως..

Σούζαν : Τότε;

Καίσαρ : Δεν γίνεται.

Σούζαν : Γιατί; Φυσικά και γίνεται. Μπορώ να το κάνω.

Καίσαρ : Συμφωνώ. Δεν είναι εκεί το θέμα. *(Παύση)* Δεν μπορώ να βγάλω το φίμωτρο. Δεν επιτρέπεται.

Σούζαν : Μα αυτό είναι ανοησία. Φυσικά και μπορείς. Γιατί όχι;

Καίσαρ : Σε παρακαλώ, Σούζαν, είναι πιο περίπλοκο.

Σούζαν : Πού είναι το πρόβλημα; Δεν τολμάς; Υπάρχει κάποιος λόγος..

Καίσαρ : *(Την διακόπτει ευγενικά)* Είναι για καλό.

Σούζαν : Δεν θα αλλάξει κάτι.

Καίσαρ : Τι εννοείς;

Σούζαν : Θέλω να πω δεν θα αλλάξει κάτι αν βγάλεις το φίμωτρο για λίγο. Μια χαρά θα είσαι πάλι. Δεν το πιστεύεις;

Καίσαρ : Οι οδηγίες λένε πως πρέπει να το φορώ όλη μέρα. *(Παύση)* Να μην το βγάλω. *(Παύση)*. Παρά μόνο το βράδυ. *(Παύση)* Όταν θα είμαι μόνος μου.

Σούζαν : Ωστε αυτό είναι; Εξαιτίας μου δεν το βγάζεις;

Καίσαρ : Δεν σε καταλαβαίνω.

Σούζαν : Τι παθαίνεις αν το βγάλεις; *(Παύση)* Δεν νομίζω πως θα συμβεί κάτι τρομερό.

Καίσαρ : Δεν θέλω να παρακούσω τις οδηγίες. Αυτό είναι όλο.

Σούζαν : Τότε θα πρέπει να αποδεχτώ την επιθυμία σου.

Καίσαρ : Δεν είναι η επιθυμία μου. Είναι που πρέπει να υπακούσω.

Σούζαν : Το 'χεις βγάλει ποτέ; *(Παύση)* Μέσα στην ημέρα;

Καίσαρ : Μία φορά όλο κι όλο. Στο προηγούμενο σπίτι.

Σούζαν : Μόνο ε; Τότε χρειάζεται να ξαναρισκάρεις. Σκέψου πως στο τέλος θα δικαιωθείς. Θα μάθεις να παίζεις μουσική που τόσο αγαπάς. *(Παύση)* Όταν έπαιζα φαινόσουν πράγματι να ταξιδεύεις. Μακριά. Έδειχνες πως σε είχε συνεπάρει η μουσική. Είχα πολύ καιρό να το νιώσω αυτό. *(Παύση)*

Καίσαρ : Λυπάμαι Σούζαν. Οι οδηγίες είναι σαφείς.

Σούζαν : Ναι ε;

Καίσαρ : Σε στενοχώρησα;

Σούζαν : Μάλλον πρέπει να το συνηθίσω τελικά.

Καίσαρ : Ποιο πράγμα;

Σούζαν : Πώς μόνο εγώ θα παίζω μουσική κι εσύ θα ακούς.

Καίσαρ : Ακριβώς.

Σούζαν : Και τι με αυτό;

Καίσαρ : Ήθελες πολύ να μάθω, έτσι δεν είναι;

Σούζαν : Ήθελα. Πλέον δεν έχει σημασία.

Καίσαρ : Για μένα έχει να σε απολαμβάνω να παίζεις.

Σούζαν : Ας είναι. Έστω κι έτσι.

5^η Σκηνή

Η Σούζαν παίζει μουσική με την μελλοντικά της ενώ ο Καίσαρ είναι κάτω στο πάτωμα και ακούει συνεπαρμένος. Κάποια στιγμή αρχίζει να έχει μία ανησυχία έκδηλη σωματικά και να ξύνει το φρύτωρο του στα έπιπλα του χώρου ενόσω η Σούζαν εξακολουθεί να παίζει απορροφημένη την μουσική της.

Καίσαρ : (Απευθυνόμενος στην Σούζαν ενώ έχει σταματήσει να παίζει και μελετάει τις νότες προσεκτικά) Θα ήταν ωραία μία βόλτα.

Σούζαν: (Χωρίς να τον κοιτάζει) Βόλτα;

Καίσαρ : Στο πάρκο.

Σούζαν : Τώρα;

Καίσαρ : Ναι ..δεν θέλεις;

Σούζαν : Είναι λίγο αργά.

Καίσαρ : Φοβάσαι;

Σούζαν : Όχι. Προτιμώ να 'ναι μέρα.

Καίσαρ : Καταλαβαίνω.

Σούζαν : (Γυρνάει και τον κοιτάζει) Θέλεις να σου διαβάσω κάτι;

Καίσαρ : Δεν νομίζω..

Σούζαν : Πεινάς;

Καίσαρ : Όχι.

Σούζαν : Μήπως θέλεις να παίξουμε;

Καίσαρ : Δεν ξέρω.

Σούζαν : Βαρέθηκες;

Καίσαρ : Καθόλου. (Παύση) Ο Πήτερ Θα αργήσει ε;

Σούζαν : Ναι. Έχει δουλειά.

Καίσαρ : Σου λείπει;

Σούζαν : Συνήθισα. (Παύση)

Καίσαρ : Ο τρόπος που παίζεις με αναστατώνει.

Σούζαν : Αλήθεια;

Καίσαρ : Η μελωδία που βγάζεις με επηρεάζει..

Σούζαν : Θετικά ε;

Καίσαρ : Με αναστατώνει ευχάριστα. *(Παύση)*

Σούζαν : *(Ξαφνιασμένη)* Βρέχει;

Καίσαρ : Εδώ και ώρα..

Σούζαν : Για αυτό ήθελες να βγούμε;

Καίσαρ : Ναι.

Σούζαν : Στο υπόσχομαι.

Καίσαρ : Πότε;

Σούζαν : Μία άλλη φορά.

Καίσαρ : Χαμογέλασες..

Σούζαν : Ακόμα χαμογελάω..

Καίσαρ : Τι σκέφτεσαι;

Σούζαν : Μου αρέσει η βροχή. *(Παύση)* Μου αρέσει να τριγυρνά μέσα στη βροχή.

Καίσαρ : Μμμ...

Σούζαν : Και σένα ε; *(Παύση)*

Καίσαρ : Άρχισε να βρέχει πολύ τώρα..

Σούζαν : Α! Ναι ...

Καίσαρ : Έχω πολύ καλή ακοή.

Σούζαν : Ναι ε;

Καίσαρ : *(Σηκώνεται από το πάτωμα)* Η φύση μου. *(Παύση)* Έχεις όρεξη να συνεχίσεις;

Σούζαν : Ποιο;

Καίσαρ : Να παίζεις.

Σούζαν : Κουράστηκα λίγο.

Καίσαρ : *(Απορημένα)* Ναι;

Σούζαν : Χρειάζομαι ένα διάλειμμα. *(Μικρή παύση)* Θέλεις να ξαπλώσεις;

Καίσαρ : Δεν είμαι κουρασμένος.

Σούζαν : Δεν κουράζεσαι;

Καίσαρ : Όχι.

Σούζαν : Παρατήρησα πως σπάνια ξαπλώνεις. Τον περισσότερο χρόνο είσαι ξυπνητός.

Καίσαρ : Ναι.

Σούζαν : Σκέφτηκα πως δεν σου αρέσει...

Καίσαρ : Ναι;

Σούζαν : Να κοιμάσαι.

Καίσαρ : Ναι. Έχω αντοχές.

Σούζαν : Μμμμ....

Καίσαρ : Είναι νωρίς για μένα.

Σούζαν : Α!

Καίσαρ : Δεν μου αρέσει να κοιμάμαι πολύ. Είναι πιο ενδιαφέρον να μένω ξύπνιος και να παρατηρώ.

Σούζαν : Φορώντας το φίμωτρο ε;

Καίσαρ : Ναι.

Σούζαν : Τουλάχιστον δεν το φοράς στον ύπνο.

Καίσαρ : Ακολουθώ πιστά τις οδηγίες.

Σούζαν : Σωστά. *(Παύση)* Μήπως θέλεις να κοιμηθείς σήμερα εδώ;

Καίσαρ : Εδώ;

Σούζαν : Εδώ... αν σου κάνει κέφι..

Καίσαρ : Για σήμερα;

Σούζαν : Ναι. Όσο εγώ θα παίζω μπορείς να βολευτείς.

Καίσαρ : Μου αρέσει η ιδέα.

Σούζαν : Μπορείς να βγάλεις το φίμωτρο;

Καίσαρ : Πού θα κοιμηθώ;

Σούζαν : Δίπλα μου. *(Δείχνει με το κεφάλι της)* Δεν χρειάζεται να επιστρέψεις στο κρεβάτι σου.

Καίσαρ : Εσύ;

Σούζαν : Αργότερα.

Καίσαρ : Πού;

Σούζαν : Στην κρεβατοκάμαρα...

Καίσαρ : Α! Σωστά.

Σούζαν : Να σου κάνω λίγο χώρο... *(Σηκώνεται και τραβάει το τραπέζι έτσι ώστε να μπορεί να ξαπλώσει κάτω ολόκληρος πάνω στο παχύ χαλί)*

Καίσαρ : Ναι. Νομίζω πως βολεύομαι. Μου έκανες αραιτό χώρο.

Σούζαν : Βλέπεις; Δεν είναι δύσκολο.

Καίσαρ : Κι ο Πήτερ;

Σούζαν : Θα έρθει αργότερα. *(Στιγμαία παύση)* Θα χαιρόταν αν σ' έβρισκε εδώ..

Καίσαρ : Δεν είναι κακό αυτό;

Σούζαν : Θα καταλάβει πόσο καλή παρτέα μου είσαι.

Καίσαρ : Και δεν θα ενοχληθεί;

Σούζαν : Χαλάρωσε. Ξάπλωσε και μην σιέφτεσαι τίποτα.

Καίσαρ : *(Ξαπλώνει στο χαλί)* Μμμ... μαλακό χαλί!

Σούζαν : Απόλαυσέ το! *(Σιγά-σιγά αρχίζει πάλι να παίζει μουσική. Ο Καίσαρ μετά από λίγο αρχίζει να στριφογυρίζει δεξιά και αριστερά. Ακουμπάει το πρόσωπο του στο τραπέζι σαν να προσπαθεί πάλι να απαλλαγεί από το φίμωτρο χωρίς να τα καταφέρει. Η Σούζαν βλέποντας τον διακόπτει απότομα τη μουσική της)*

Σούζαν : Είσαι ανήσυχος ε;

Καίσαρ : Δεν μπορώ να κοιμηθώ.

Σούζαν : Θέλεις να σταματήσω;

Καίσαρ : Όχι.

Σούζαν : Το φιμωτρο σου έχει φθαρεί λίγο..

Καίσαρ : Δεν πειράζει.

Σούζαν : Σ' ενοχλεί;

Καίσαρ : Δεν μπορώ να βολευτώ..

Σούζαν : Καταλήγεις να το τριβεις.

Καίσαρ : Καταλήγω να με κουράζει.

Σούζαν : Εξακολουθείς να το φοράς.

Καίσαρ : Ναι. *(Παύση)* Το βγάζω. Μόνο όταν είμαι μόνος μου.

Σούζαν : Οι οδηγίες ε;

Καίσαρ : Ναι. *(Παύση)*

Σούζαν : Έτσι όπως σε έβλεπα να το ξύνεις πάνω στο τραπέζι σχεδόν σε φαντάστηκα χωρίς αυτό.

Καίσαρ : Ναι..;

Σούζαν : Φαντάζομαι το στόμα σου.

Καίσαρ : Μη σε νοιάζει για αυτό. Δεν είμαι τρομακτικός.

Σούζαν : Θέλεις να το βγάλεις;

Καίσαρ : Το φως είναι αρκετά δυνατό.

Σούζαν : Μπορώ να το χαμηλώσω. *(Σηκώνεται και το χαμηλώνει από το φωτιστικό δαπέδου που βρίσκεται ακριβώς δίπλα στον καναπέ)*

Καίσαρ : Προτιμώ να είναι λίγο πιο σκοτεινά.

Σούζαν : *(Γνέφοντας καταφατικά/ Η Σούζαν τον κοιτάζει πολύ έντονα)* Μμμ...

Καίσαρ : Τι έγινε;

Σούζαν : *(Εξακολουθώντας να τον κοιτάζει)* Τίποτα.

Καίσαρ : Τι έγινε;

Σούζαν : Τίποτα. *(Παύση)* Περιμένω να το βγάλεις.

Καίσαρ : Ναι...

Σούζαν : Λοιπόν;

(Σε αυτό το σημείο ο Καίσαρ βγάζει το φίμωτρο με αργές κινήσεις)

Καίσαρ : Λοιπόν;

Σούζαν : Μια στιγμή.. να σε συνηθίσω..

Καίσαρ : *(Η Σούζαν μόλις άφησε έναν αναστεναγμό)* Αναστενάξεις;

Σούζαν : *(Εκπληκτική)* Α! Δεν το πρόσεξα...

Καίσαρ : Ναι.

Σούζαν : Πλησίασε..

Καίσαρ : Πού;

Σούζαν : Έλα κοντά μου.

Καίσαρ : Δεν ξέρω... Δεν σε πειράζει που είμαι έτσι;

Σούζαν : Άσε με να σε δω καλύτερα..*(Έχει ήδη πλησιάσει και πιάνει απαλά με τα χέρια της το κεφάλι του κι αρχίζει να το περιεργάζεται με προσοχή)*

Καίσαρ : Σούζαν;

Σούζαν : Ε;

Καίσαρ : Να σου πω την αλήθεια... είναι λίγο περίεργο..

Σούζαν : Ναι.. αλλά δεν σου είναι ευχάριστο;

Καίσαρ : *(Επιφυλακτικά)* Τι εννοείς;

Σούζαν : Που απαλλάχτηκες..

Καίσαρ : Δεν είναι και τόσο εύκολο μπροστά σου... θέλω να πω.. Ίσως δεν έπρεπε.. πρέπει να ακολουθώ τις οδηγίες το καταλαβαίνεις..νομίζω.

Σούζαν : Σςςςς...*(Μιλώντας του σιγανά και σταθερά)* Μη μιλάς..

Καίσαρ : *(Με χαμηλωμένη φωνή)* Είναι αργά..

Σούζαν: *(Ξαπλώνει στον καναπέ και ανεβάζει λίγο τον τόνο της φωνής της)* Πλησίασε Καίσαρ! Βλέπεις τα πόδια μου; Μπορείς να τα γλύψεις αν θέλεις. Κι απόλαυσε το!
(Ο Καίσαρ υπάκουα σκύβει και αρχίζει να γλύφει τα πέλματα της Σούζαν ενώ εκείνη μουγκρίζει και αναστενάζει βαθιά.)

6^η Σκηνή

Βράδυ. Η Σούζαν βρίσκεται στο καθιστικό μαζί με τον Καίσαρα. Χτυπάει το τηλέφωνο. Ξαφνιασμένη απαντάει και ο Καίσαρ επίσης ξαφνιασμένος την παρακολουθεί.

Σούζαν: Εμπρός;

Ανδρική φωνή : Ο κ. Τζόνσον;

Σούζαν : Δεν είναι εδώ. Ποιος είναι;

Φωνή : Θα αργήσει;

Σούζαν : Είναι στο γραφείο.

Φωνή : Θα αργήσει;

Σούζαν : Είναι αργά. Ποιος καλεί;

Φωνή : Ο Τίμοθυ. Ας μου τηλεφωνήσει.

Σούζαν : Έχει το τηλέφωνο;

Φωνή : Ναι. *(Παύση)* Ευχαριστώ.

Σούζαν : Καλώς. *(Η Σούζαν κλείνει βιαστικά το τηλέφωνο.)*

Καίσαρ : Να πηγαίνω. *(Παύση)* Θα 'ρθει κι ο Πήτερ όπου να 'ναι...

Σούζαν: Θα αργήσει. *(Παύση)* Με ενημέρωσε.

Καίσαρ: Γίνεται συχνά.

Σούζαν : Ναι.

Καίσαρ : Θα τον περιμένεις;

Σούζαν : Όχι. *(Παύση)* Θα μου κάνεις παρέα; *(Έκανε μία σύσπαση το πρόσωπο της καθώς πήγε να αλλάξει στάση στον καναπέ)*

Καίσαρ : Τι έπαθες;

Σούζαν : Χτύπησα το δάχτυλο του ποδιού. Κατά λάθος.

Καίσαρ : Σε ενοχλεί;

Σούζαν : Σκόνταψα στο τραπέζι.

Καίσαρ : Πόνεσες;

Σούζαν : Ήμουν απρόσεκτη.

Καίσαρ : Βιαζόσουν;

Σούζαν : Χτύπησε το τηλέφωνο.

Καίσαρ : Έτρεχες;

Σουζάνα : Δεν το πρόλαβα. (Παύση) Το έχω ξαναπάθει..

Καίσαρ : Περιμένες τηλέφωνο;

Σούζαν : Ναι. (Παύση)

Καίσαρ : Να πηγαίνω..

Σούζαν : Μείνε. (Παύση) Σε παρακαλώ...

Καίσαρ : (Διστάζοντας) Δεν θα βγάλω, όμως, το φίμωτρο.

Σούζαν : Δεν θα ήταν καλύτερα;

Καίσαρ : Όχι. (Παύση) Δεν ξέρω..

Σούζαν : Όχι; (Παύση)

Καίσαρ : Θα παίζεις;

Σούζαν : Άμα θέλεις..

Καίσαρ : Αν δεν βαριέσαι..

Σούζαν : Θα ξαπλώσεις;

Καίσαρ : Δεν βολεύομαι.

Σούζαν : Δεν θα ξαναγίνει.

Καίσαρ : Ποιο πράγμα;

Σούζαν : Το τηλέφωνο. Δεν θα ξαναχτυπήσει. Αναστατώθηκες ε;

Καίσαρ : Ποιος ήταν τελικά;

Σούζαν : Δεν έχω την παραμικρή ιδέα.

Καίσαρ : Ασθενής του Πήτερ;

Σούζαν : Μάλλον. Δεν άφησε πλήρη στοιχεία.

Καίσαρ : Σε προβληματίσε;

Σούζαν : Έχει ξαναγίνει..

Καίσαρ : Ήταν αργά. *(Παύση)* Θα ήταν επείγον.

Σούζαν : Δεν ξέρω. *(Παύση)* Πάντως σήμερα δεν θα ξαναπάρει. *(Παύση)*

Καίσαρ : Το κατάλαβες ;

Σούζαν : Ανησύχησες.. *(Παύση)*

Καίσαρ : Κυρίως το βράδυ με πιάνει..

Σούζαν : *(Με μαλακή φωνή)* Βγάλε το φίμωτρο, Καίσαρ. *(Παύση)* Θα σε βοηθήσει..

Καίσαρ : Το αντίθετο. Με αναστατώνει..

Σούζαν : Δεν σου άρεσε τις προάλλες;

Καίσαρ : Δεν το κατάλαβες; *(Παύση)* Χρειάζεσαι βοήθεια;

(Η Σούζαν πήγε να σηκωθεί από τον καναπέ και ξανακάθισε απότομα μ' έναν μορφασμό πόνου)

Σούζαν : Χρειάζομαι τις παρτιτούρες..

Καίσαρ : Θα σου τις φέρω.

Σούζαν : :.... *(Ο Καίσαρ σηκώνεται και χωρίς να περιμένει απάντηση εξαφανίζεται πηγαίνοντας να φέρει τις παρτιτούρες από το μέσα δωμάτιο ενώ η Σούζαν παραμένει καθισμένη στον καναπέ)*

Καίσαρ : *(Επιστρέφει και της δίνει τις παρτιτούρες)* Λοιπόν;

Σούζαν : *(Με ήρεμη και σταθερή φωνή του δείχνει το φίμωτρο)* Μπορείς να το βγάλεις;

Καίσαρ : Τώρα;

Σούζαν : Θα νιώσεις καλύτερα..

Καίσαρ : Δεν ξέρω *(Παύση)* Θέλω να το κάνω αλλά..

Σούζαν : *(Τον διακόπτει)* Δεν σε καταλαβαίνω. Θυμάσαι πόσο το απόλαυσες την τελευταία φορά;

Καίσαρ : Αλήθεια, Σούζαν.

Σούζαν : Γεγονός.

Καίσαρ : Ίσως αν αλλάζαμε χώρο..

Σούζαν : Τι σε έπιασε;

Καίσαρ : Ο Πήτερ θα έρθει όπου να ' ναι..;

Σούζαν: Περίμενε λίγο..(Σηκώνεται, πηγαίνει στην πόρτα και κλειδώνει. Βάζει τον σύρτη ασφάλειας κι επιστρέφει.)

Καίσαρ : Μα.. γιατί το έκανες;

Σούζαν : Καλύτερα ε;

Καίσαρ : Είμαι αρκετά άνετα..(Παύση) Χμ.. δεν με πιστεύεις;

Σούζαν : Ναι.

Καίσαρ : Θα ήθελα να ήμουν περισσότερο.

Σούζαν : Δεν είναι εδώ. Θ' αργήσει. Δεν με πιστεύεις;

Καίσαρ : Πρέπει να το βγάλω πάλι μπροστά σου ε;

Σούζαν :(Με ειρωνικό τόνο) Θες να το αφήσουμε άλλη φορά ε;

Καίσαρ : Σούζαν, δεν θέλω να νομίζεις πως....

Σούζαν : (Τον διακόπτει) Φέρσου σαν να το έχεις ήδη βγάλει.

Καίσαρ : Και μετά;

Σούζαν : Δεν το βλέπεις κι εσύ; Κάθε φορά που βλέπω να ανοίγεις το στόμα σου..
(Σταματάει ξαφνικά)

Καίσαρ : Το στόμα μου;

Σούζαν : Σε δυσκολεύω ε;

Καίσαρ : Δεν μου είναι...(Παύση) Είσαι σίγουρη πως θέλεις ξανά..;

Σούζαν :(Διακόπτοντας τον) Με ρωτάς;

Καίσαρ : Συγγνώμη.

Σούζαν : Δεν βλέπεις πόσο με αναστατώνει να σε βλέπω χωρίς αυτό;

Καίσαρ: Δεν σε καταλαβαίνω.

Σούζαν : Και μόνο που το σκέφτομαι..

Καίσαρ : Δεν νομίζω πως είναι αυτό που..

Σούζαν : Α! Μπα! Τι είναι;

Καίσαρ : Οι κανόνες.

Σούζαν : Οι κανόνες χρήσης του φίμωτρου;

Καίσαρ : Θέλεις να τους σπάσεις..

Σούζαν : (Σε αυτό το σημείο η Σούζαν αναστενάζει βαθιά) Εσύ; Δεν θέλεις;

Καίσαρ : (Ξέπνοα) Δεν πρέπει. (Η Σούζαν τον τραβάει και πιάνει με τα χέρια της το φίμωτρο ενώ τον κοιτάζει βαθιά στα μάτια)

Καίσαρ : Σούζαν; (Παύση)

(Η Σούζαν ξαπλώνει στον καναπέ και μένει ακίνητη. Το φως χαμηλώνει καθώς ο Καίσαρ πηγαίνει από πάνω της και προσπαθεί να βγάλει με αργές κινήσεις το φίμωτρο)

Σούζαν : (Επιτακτικά) Έλα Καίσαρ! Τώρα..

(Ο Καίσαρ το βγάζει υπακούοντας αμέσως τη διαταγή της και την πλησιάζει)

Καίσαρ : Είμαι έτοιμος, Σούζαν.

Σούζαν : (Ανοίγει τα μάτια και παίρνει το κεφάλι του κατευθύνοντας τον προς τα γυμνά της πέλματα) Συνέχισε! Εκεί που με πονάει.. (Με έναν αναστεναγμό του δείχνει το μικρό της δαχτυλάκι ενώ ο Καίσαρ ετοιμάζεται πρόθυμα να γλύψει το σημείο που του υποδεικνύει.)

7^η Σκηνή

Η Σούζαν και ο Πήτερ είναι στο σαλόνι και συζητούν φωναχτά ενώ ο Καίσαρ είναι στην άκρη ξαπλωμένος στο πάτωμα και παρακολουθεί με ενδιαφέρον τον διάλόγό τους. Η Σούζαν κρατάει έναν κατάλογο τον οποίο ξεφυλλίζει προσεκτικά.

Πήτερ : Το περίμενες εδώ και καιρό ε;

Σούζαν : *(Κοιτάζοντας τον κατάλογο)* Μμμμ.. εσύ;

Πήτερ : Αποφάσισες;

Σούζαν : *(Δείχνει με το δάχτυλό της)* Αυτό.

Πήτερ : *(Κοιτάζοντας εκεί που δείχνει)* Θα χωρέσει στο δωμάτιο;

Σούζαν : Θα το δούμε..

Πήτερ : Είχες πει πως θα διάλεγες με προσοχή.. Μήπως να το ξανασκεφτόσουν;

Σούζαν : *(Σκεφτική)* Κατέληξα σε αυτό..

Πήτερ : Χρειάζεσαι κάτι άλλο;

Σούζαν : *(Κοιτάζοντας τον)* Θα αργήσεις;

Πήτερ : Θα επιστρέψω νωρίς.. Καλά;

Σούζαν : *(Χαμογελώντας)* Όπως χτες..

Πήτερ : *(Χαμογελώντας)* Προετοιμάζομαι για το μέλλον.

Σούζαν : Ευτυχώς για σένα..

Πήτερ : *(Την διορθώνει χαμογελώντας)* Ευτυχώς για εμάς...

Σούζαν : Δεν το περίμενες ε;

Πήτερ : Μα τι σε κάνει να το πιστεύεις;

Σούζαν : Τόσο γρήγορα;

Πήτερ : Το θέλαμε και οι δύο. Αυτό μετράει.

Σούζαν : *(Χαμογελώντας)* Ναι.

Πήτερ : *(Κοιτώντας την)* Λάμπεις.

Σούζαν : Δεν το κρύβω. Το περίμενα πώς και πώς.

Πήτερ : Το γνωρίζω. *(Παύση)*

Σούζαν : Νομίζω πως θα γίνει πολύ ωραίο το δωμάτιο. Σήμερα κιόλας θα δώσω παραγγελία.

Πήτερ : Μήπως θέλεις να το ξανασκεφτείς;

Σούζαν : Αυτό κάνω συνεχώς..

Πήτερ : Κατέληξες λοιπόν;

Σούζαν : Τα έχω σημειώσει όλα μοντέλο, χρώμα, διαστάσεις.

Πήτερ : *(Κοιτώντας τον κατάλογο)* Ωραία επίπλωση.

Σούζαν : Και λειτουργική.

Πήτερ : Καρότσι παρήγγελες;

Σούζαν : Φυσικά.

Πήτερ : Και ρουχισμό;

Σούζαν : Το άφησα για αργότερα.

Πήτερ : Δεν μένει παρά να ετοιμάσουμε το δωμάτιο ε;

Σούζαν : *(Με έμφραση)* Το παιδικό δωμάτιο.

Πήτερ : Ναι.

Σούζαν : *(Σκεπτική)* Όχι. Όχι ακόμη.

Πήτερ : Α, μπα! Γιατί;

Σούζαν : Είναι γρυσουζιά. Θα το ετοιμάσουμε αργότερα. Ε;

Πήτερ : Δεν περίμενα να είσαι προληπτική..

Σούζαν : Ούτε εγώ..

Πήτερ : Θα μένεις μέσα στο σπίτι;

Σούζαν : Είναι καλή ιδέα. Δεν βρίσκεις;

Πήτερ : Υπερβολές. Ο γιατρός είπε πως δεν είσαι άρρωστη. Έχεις μία φυσιολογική εγκυμοσύνη και θα σου κάνει καλό να βγαίνεις έξω εφόσον δεν έχεις προβλήματα.

Σούζαν : Το πιστεύεις;

Πήτερ : Δεν ωφελεί το κλείσιμο στο σπίτι. *(Παύση)*

Σούζαν : Έχει ζέστη...

Πήτερ : Το νιώθεις;

Σούζαν : Πολύ περισσότερο.

Πήτερ : *(Δείχνοντας προς την πλευρά του Καίσαρα)* Μπορεί να σε συνοδεύει ο Καίσαρ όταν είσαι μόνη σου. *(Παύση/ Απευθύνεται στον Καίσαρα)* Καίσαρ, τι λες;

Καίσαρ : *(Σηκώνεται από εκεί που ήταν ξαπλωμένος)* Ό,τι πεις, Πήτερ.

Πήτερ : Εσείς οι δύο εξάλλου τα πηγαίνετε πολύ καλά. Έτσι δεν είναι;

Σούζαν : Μμμμ.... έτσι είναι..

Πήτερ : *(Προς τον Καίσαρα)* Σε λίγο καιρό θα έχουμε και ένα μωρό εδώ μέσα.

Καίσαρ : Ανυπομονώ.

Πήτερ : Πώς τα πας με τα παιδιά;

Καίσαρ : Με την προηγούμενη οικογένεια είχαμε μια πολύ καλή σχέση.

Πήτερ : *(Συνοφρωμένος)* Γιατί σε παράτησαν;

Καίσαρ : Δεν με παράτησαν. *(Παύση)* Έπρεπε να μετακομίσουν ξαφνικά. Δυστυχώς δεν μπορούσαν να με πάρουν μαζί τους.

Πήτερ : Σου στοίχισε;

Καίσαρ : Μου λείπουν. *(Παύση)*

Πήτερ : Εμείς δεν πρόκειται να σε αφήσουμε Καίσαρ. *(Παύση)* Για κανέναν λόγο. Μείνε ήσυχος.

Καίσαρ : Σε ευχαριστώ Πήτερ. *(Σε αυτό το σημείο ο Καίσαρ στρέφει αλλού το βλέμμα μας και τον χτυπάει κατά πρόσωπο η αντηλιά από το παράθυρο)*

Πήτερ : Σε χτυπάει ο ήλιος;

Καίσαρ : Δεν πειράζει. Θα αλλάξω θέση. *(Μετακινήθηκε για να αποφύγει την αντηλιά).*

Πήτερ : Ευτυχώς το παιδικό δωμάτιο είναι δροσερό, σωστά Σούζαν;

Σούζαν : Αλήθεια.

Πήτερ : Να κατεβάσω λίγο τα ρολά..(Απευθύνεται στη Σούζαν αλλά ήδη σηκώνεται ο Καίσαρ και πάει να τα κατεβάσει)

Καίσαρ : Άστο Πήτερ. Θα τα κατεβάσω.

Πήτερ : Έτσι θα έχει λιγότερη ζέστη εδώ μέσα.

Σούζαν : Καλή ιδέα. (Γιάυση) Θα φύγεις τώρα;

Πήτερ : (Κοιτώντας το ρολόι του) Σε λίγο. Είμαι σχεδόν έτοιμος.

Καίσαρ : Είναι καλό που σε βλέπουμε περισσότερο τώρα, Πήτερ.

Πήτερ : (Με πειρακτικό τόνο προς τον Καίσαρ) Πάω στοίχημα, πως αν έβγαζες το φίμωτρο τώρα θα μου έλεγες άλλα, ε Φρόνιτ;

Σούζαν : (Με σοβαρό τόνο) Τι εννοείς;

Πήτερ : (Προς τον Καίσαρα) Δεν σε ενοχλεί να σε φωνάζω Φρόνιτ ή μήπως όχι;

Καίσαρ : (Με σκυμμένο το κεφάλι) Όχι Πήτερ. Όπως θέλεις.

Πήτερ : Ο Φρόνιτ, νομίζω πως το είχα αναφέρει, έπασχε από καρκίνο στην κάτω σιαγόνα..

Σούζαν : Σαν να θυμάμαι.

Καίσαρ : Ναι..

Πήτερ : Φορούσε λοιπόν μια προθήκη σιαγώνας. Κάθε πρωί την έβαζε και το βράδυ την έβγαζε για να κοιμηθεί. Έζησε έτσι μέχρι το τέλος της ζωής του. Η σιαγόνα του Φρόνιτ.

Καίσαρ : Κάτι σαν το δικό μου φίμωτρο;

Πήτερ : Χα! Έτσι ακριβώς Καίσαρ. Κάθε πρωί το βάζεις και κάθε βράδυ το βγάζεις σύμφωνα με τις οδηγίες.. ε Φρόνιτ;

Σούζαν : Ο Φρόνιτ έβγαζε την σιαγόνα αυστηρά μόνο όταν ήταν μόνος του.

Πήτερ : Ναι. Η σιαγόνα τον προστάτευε. Μπορούσε να τον κρατάει σε μία ισορροπία καθημερινά. Μπορούσε να ασκεί την ψυχανάλυση και άλλα πολλά. Ήταν λειτουργικός.

Καίσαρ : Όπως εγώ, ε Πήτερ; Για να είμαι λειτουργικός.

Πήτερ : Για λόγους υγείας έχει συστηθεί να το φοράς όπως και ο Φρόϊντ εξάλλου..

Σούζαν : Δεν είναι σαν να κρατάει όμως το στόμα ραμμένο; *(Παύση)* Δεν είναι εύκολο να το φοράει κανείς συνεχώς..

Πήτερ : Μοιάζει να είναι σαν φρένο. Κάποιες φορές μπορεί να είναι αναγκαίο. *(Παύση)*

Σούζαν : *(Αλλάζει κουβέντα)* Δεν προλαβαίνω να σου μαγειρέψω κάτι καλό σήμερα..

Πήτερ : Ξέρεις όμως πως θα γυρίσω πεινασμένος ε; Θα μας ετοιμάσεις λοιπόν κάτι πρόχειρο;

Σούζαν : Θα σιεφτώ..

Πήτερ : *(Σηκώνεται και ετοιμάζεται να φύγει)* Πολύ καλά. Θα γυρίσω νωρίς το απόγευμα.

Σούζαν : Ναι.

Καίσαρ : Θα σε περιμένουμε Πήτερ.

(Ο Πήτερ αποχωρεί)

Καίσαρ : Χρειάζεσαι βοήθεια, Σούζαν;

Σούζαν : *(Πιάνει τον κατάλογο και του τον δίνει)* Κράτησε το. Μπορείς να μου βρεις τις σελίδες που σημείωσα ; Ψάχνω κάποια συγκεκριμένα μοντέλα.

Καίσαρ : Είσαι ευτυχισμένη, Σούζαν;

Σούζαν : Δεν με έχεις ξαναρωτήσει.

Καίσαρ : Το ήθελες εδώ και πολύ καιρό..*(Παύση)*

Σούζαν : Ναι.

Καίσαρ : Ήθελες πολύ να αποκτήσεις παιδί;

Σούζαν : Όσο τίποτε άλλο.

Καίσαρ : Είσαι τυχερή. *(Παύση)*

Σούζαν : Όλο αυτό τον καιρό θα έχω να ασχολούμαι με το παιδικό δωμάτιο κι εσύ θα με βοηθάς, ε Καίσαρ; *(Συνεχίζει να μιλάει χωρίς να περιμένει απάντηση)* Θα δεις... θα γίνει ένα πολύ ωραίο παιδικό δωμάτιο φωτεινό, ευρύχωρο και πολύ λειτουργικό. Και τα έπιπλα θα μοιραστούν σωστά στον χώρο.. Μα πρώτα από όλα θα το βάψω σε ένα πολύ ωραίο χρώμα σκέφτομαι κάτι σε γαλαζοπράσινο... συμφωνείς;

Καίσαρ : Μάλιστα. *(Παύση)*

Σούζαν : Τέλεια.

Καίσαρ : Θα κάνω ό, τι μου πεις Σούζαν.

Σούζαν : Θέλεις να το γιορτάσουμε; Να πιούμε κάτι;

Καίσαρ : Δεν πίνω Σούζαν. Καλύτερα να προσέχεις και εσύ.

Σούζαν : Έχεις δίκιο.

Καίσαρ : Συγνώμη που ανακατεύομαι.

Σούζαν : Λάθος μου. *(Παύση)* Καίσαρ;

Καίσαρ : Ναι Σούζαν;

Σούζαν : Θέλεις να βγάλεις το φίμωτρο;

Καίσαρ : Ναι Σούζαν . *(Το βγάζει ενόσω η Σούζαν τον παρατηρεί να το κάνει αναστενάζοντας. Μετά ξαπλώνει και απλώνει τα πόδια της βάζοντας τα χέρια της πάνω στην ήδη φουσκωμένη κοιλιά της. Ένα μουγκρητό ευχαρίστησης της ξεφεύγει.)*

Σούζαν : Είμαι έτοιμη, Καίσαρ. *(Ο Καίσαρ υπακούει και γλύφει τα πέλματα της)*

8^η Σκηνή

Καθιστικό. Ακούγεται κλάμα μωρού. Η Σούζαν σηκώνεται και πηγαίνει στην κούνια που βρίσκεται στα αριστερά από τον καναπέ και την λικνίζει μαλακά. Σιγά-σιγά το κλάμα σβήνει. Κάθεται ξανά στον καναπέ. Δίπλα της ο Πήτερ δουλεύει στο laptop. Ο Καίσαρ σε μία γωνία είναι ξαπλωμένος. Μοιάζει να κοιμάται.

Πήτερ : *(Αφοσιωμένος στο laptop)* Πώς είναι;

Σούζαν : Κοιμήθηκε.

Πήτερ : Μπράβο. *(Παύση)* Κουράστηκες;

Σούζαν: Δεν παραπονιέμαι.

Πήτερ : Πώς τα πήγατε σήμερα;

Σούζαν : Καλά.

Πήτερ : Σε παιδεψε;

Σούζαν : Έτσι κι έτσι.

Πήτερ : Αναμενόμενο. *(Παύση)* Τι μπορώ να κάνω; Σε λίγο τελειώνω την δουλειά μου. *(Παύση)* Να ετοιμάσω βραδινό;

Σούζαν : Έχω ήδη μαγειρέψει.

Πήτερ : Πρόλαβες; *(Παύση)* Ήταν ήσυχο σήμερα;

Σούζαν : Ευτυχώς.

Πήτερ : Κοιμάται καλύτερα τώρα τελευταία..

Σούζαν : Έχω λίγη ημικρανία.

Πήτερ : Δεν κοιμάσαι καλά; *(Παύση)*

Σούζαν: Δυσκολεύομαι να με ξαναπάρει ο ύπνος.

Πήτερ : Λογικό. *(Παύση)* Νομίζω πως σιγά-σιγά θα στρώσει κι ο δικός σου ύπνος. Εγώ ας πούμε δεν θα άκουγα το κλάμα. Κοιμάμαι πιο βαριά. Ευτυχώς που το ακούς και τρέχεις γρήγορα.

Σούζαν : Ένστικτο.

Πήτερ : *(Με πειρακτικό τόνο)* Επιβίωσης.

Σούζαν : Τα καλά της μητρότητας.

Πήτερ : Λυπάμαι που ταλαιπωρείσαι.

Σούζαν : Δεν γίνεται διαφορετικά.

Πήτερ : Πάντως φτιάχνουν τα πράγματα σιγά-σιγά..

Σούζαν : Έτσι φαίνεται. *(Παύση/Σε αυτό το σημείο φεύγει από το σαλόνι και επιστρέφει με την μελλοντικά στα χέρια της)*

Πήτερ : Θα μας παίζεις;

Σούζαν : Μόλις ξυπνήσει. Έτσι έχει μάθει. Μετά μουσικής.

Πήτερ : Χαίρομαι που είσαι τόσο φροντιστική. Σε απολαμβάνω!

Σούζαν : *(Χαμογελώντας)* Δεν το προσπαθώ.

Πήτερ : Σου ταιριάζει ο ρόλος της μαμάς..έτσι δεν είναι;

Σούζαν : Είναι περιεργο. Νιώθω απόλυτα εξοικειωμένη.

Πήτερ : Μου αρέσει να σε παρατηρώ πως περιποιείσαι το μωρό μας. Τις φροντίδες που του δίνεις. Σε βλέπω να θηλάζεις, να ετοιμάζεις το κρεβατάκι του, να μαγειρεύεις για μας. Να σε ακούω να το νανουρίζεις, να του παίζεις μουσική με τη μελλοντικά σου, να τραγουδάς σιγανά. Και βέβαια ζηλεύω που δεν είμαι στη θέση σου.. που δεν έχω αυτή την εμπειρία. Όμως ευχαριστιέμαι να βλέπω αυτόν τον δεσμό που δημιουργείς μαζί του. Σιέφτομαι πόσο τυχερός είμαι. *(Παύση)* Πολύ τυχερός . *(Παύση)* Να ετοιμάσω το τραπέζι;

Σούζαν : Δεν πεινάω ακόμη.

Πήτερ : Δεν έχεις όρεξη;

Σούζαν : Δεν πείνασα. Ας φάμε αργότερα..

Πήτερ : *(Παίρνοντας ένα τρομακτικό ύφος προς το μέρος της σαν να θέλει να την τρομάξει πειράζοντας την)* Κρίμα. Πεινάω πολύ. Τόσο πολύ που τρώω κι εσένα και ό,τι υπάρχει εδώ μέσα!

Σούζαν : *(Χαμογελώντας)* Μπορείς να αρχίσεις..

Πήτερ : Χμ..το ξανασκέφτηκα. Θα κάνω υπομονή. *(Παύση)*

Σούζαν : Ωρες-ώρες δεν το πιστεύω. Εσύ;

Πήτερ : Συνηθίζω..

Σούζαν : Δεν είμαστε πλέον οι δυο μας.

Πήτερ : *(Την διορθώνει μαλακά)* Οι τρεις μας..

Σούζαν : *(Κοιτάζει προς το μέρος του Καίσαρα)* Χμ.. Κοιμάται κι αυτός..

Πήτερ : Πώς τα πάτε;

Σούζαν : Μια χαρά.

Πήτερ : Ζηλεύει; *(Εκείνη τη στιγμή ακούγεται σαν να ξυπνάει το μωρό κάνοντας κάποιους χαρακτηριστικούς θορύβους μέσα από την κούνια. Η Σούζαν σηκώνεται και πηγαίνει πάνω από την κούνια για να δει αν όντως ξύπνησε. Κοιτάζει με προσοχή σκύβοντας μέσα στην κούνια κι αμέσως μετά επιστρέφει στον καναπέ, δίπλα στον Πήτερ).*

Σούζαν : Συγνώμη.. τι είπες;

Πήτερ : Ξύπνησε;

Σούζαν : Ξανακοιμήθηκε. *(Παύση)* Τι είπες;

Πήτερ : *(Χαμηλώνει τη φωνή του δείχνοντας προς τον Καίσαρ)* Αν ζηλεύει..

Σούζαν : Το συνηθίζει σιγά-σιγά..

Πήτερ : *(Γελώντας)* Όπως κι εγώ ε;

Σούζαν : Είμαι σίγουρη πως θα γίνει καλός φύλακας.

Πήτερ : Δεν σου γαβγίζει;

Σούζαν : Πώς σου ήρθε τώρα αυτό; *(Παύση)*

Πήτερ : Όχι ε;

Σούζαν : Δεν μου έδειξε κάτι τέτοιο. Ίσα ίσα όποτε του ζητάω να με βοηθήσει με το μωρό είναι πολύ πρόθυμος. *(Παύση)* Ησύχασες τώρα;

Πήτερ : Είμαστε τυχεροί που έχουμε έναν τέτοιο σκύλο σαν τον Καίσαρα.

Σούζαν : Φυσικά.

Πήτερ : Συγνώμη αν σε έβαλα σε σκέψεις...

Σούζαν : Καθόλου. *(Τον κοιτάζει)* Καμία σκέψη. *(Παύση)*

Πήτερ : Αποφάσισα να είμαι περισσότερο χρόνο στο σπίτι.

Σούζαν : *(Με απορία)* Αλήθεια;

Πήτερ : Είναι προτεραιότητα. Έτσι δεν είναι;

Σούζαν : Να το χαρεις κι εσύ ε;

Πήτερ : Η δουλειά μπορεί να περιμένει.

Σούζαν : Μπορεί;

Πήτερ : Να περιμένει. *(Παύση)*

Σούζαν : Σίγουρα;

Πήτερ : Απολύτως.

(Σε αυτό το σημείο αρχίζει να φιλοκλαίει το μωρό και η Σούζαν αποσπάει την κούνια από το έπιπλο που στηριζόταν και την μεταφέρει ακριβώς δίπλα τους. Ο Καίσαρ έχει σηκωθεί στο μεταξύ από το πάτωμα και τους κοιτάζει.)

Καίσαρ : Μπορώ να βοηθήσω;

Πήτερ : *(Αγνοώντας τον Καίσαρα και απευθυνόμενος στη Σούζαν)* Χρειάζεσαι κάτι;

Σούζαν : *(Πριν προλάβει να απαντήσει, ο Πήτερ πίνει την μελλοντικά της και της τη δίνει)* Το κατάλαβες ε;

Πήτερ : Λοιπόν;

Σούζαν : Σου έχω πει πόσο ηρεμεί με την μουσική; Πάω στοίχημα πως η μουσική το νανουρίζει και το ταξιδεύει. Το ξεκίνησα τυχαία κι αμέσως κατάλαβα πόσο ευεργετικό ήταν. Αν ισχύει για όλους, γιατί όχι και για τα μωρά;

Πήτερ : *(Τραβήχτηκε περισσότερο στο πλάι για να μπορέσει η Σούζαν να απλωθεί στον καναπέ και να παίζει ανενόχλητα)* Έλα. Σου έκανα χώρο.

Σούζαν : Θέλεις να το πάρεις αγκαλιά;

Πήτερ : Προτιμώ να παίζεις κάτι.. Δεν θα είναι καλύτερα;

Σούζαν : Τι θα προτιμούσες;

Πήτερ : Ό,τι θέλεις.. Η μουσική σου είναι ερωτεύσιμη.

Σούζαν : *(Χαμογελάει)* Δεν μου το ' λες συχνά αυτό παλιά.

Πήτερ : Παλαιότερα δεν υπήρχε παιδί.

Σούζαν : *(Εύθυμα)* Α! χα! Ώστε αυτό είναι! Είμαι μία μουσικός που ανέβηκε περισσότερο στα μάτια του συζύγου της αφότου απέκτησαν παιδί, έτσι ε;

Πήτερ : Ποτέ δεν έκρυψα ότι έχεις ταλέντο.

Σούζαν : Ωραία! Κάνε μου λοιπόν τη χάρη και απόλαυσε αυτό το μουσικό κομμάτι παρέα με το μωράκι μας. *(Μόλις ολοκλήρωσε τα λόγια της και οι δύο ταυτόχρονα στρέφουν την προσοχή τους στην κούνια κάνοντας διάφορες αστειές γκριμάτσες στο μωρό της κούνιας.)*

Καίσαρ : Είναι πολύ ευχάριστο να σε ακούμε να παίζεις τη μουσική σου, Σούζαν..

Σούζαν : *(Απευθύνεται στον Καίσαρα χωρίς να τον κοιτάζει)* Χαιρεμαι Καίσαρ..

Πήτερ : Σούζαν;

Σούζαν : Περιμένε.. δεν χορταίνω να το βλέπω..

Πήτερ : Γλυκιά μου Σούζαν, έτοιμη να σε ακούσουμε;

Σούζαν : *(Κοιτώντας μέσα στην κούνια το μωρό)* Πώς;

Πήτερ : Είμαστε όλο αυτιά, δεν βλέπεις;

Καίσαρ : Ε... συγνώμη που διακόπτω αλλά θα ήθελα αργότερα να πάμε μια βόλτα.. να βρούμε ένα παρκάκι ή έστω μία πράσινη νησίδα.... τι λέτε; *(Παύση)*

Ό,τι να ' ναι αρκεί να βγω μία βόλτα έξω από το σπίτι..

Πήτερ : *(Κοιτώντας πάντα το μωρό)* Σε λίγο Καίσαρ. Σε λίγο..

Σούζαν : *(Απευθύνεται στον Πήτερ)* Αργότερα. *(Παύση)* Αργότερα να βγείτε βόλτα.

Πήτερ : Γιατί;

Σούζαν : Αργότερα σου είπα..

Πήτερ : Για να το λες κάτι έχεις στο νου σου. Δεν νομίζω να είναι πρόβλημα αν βγούμε αργότερα για τη βόλτα μας, ε Καίσαρ; Η Σούζαν προφανώς με χρειάζεται τώρα.

Σούζαν: Ναι.

Πήτερ : *(Καλοδιάθετα)* Είμαι στην διάθεσή σου..

Σούζαν : *(Δείχνει την κούνια του μωρού/ αρχίζει ένα διακεκομμένο κλάμα να ακούγεται)*

Μπορείς να κουνήσεις; Πρέπει να ετοιμαστώ..

Πήτερ : *(Πιάνει με τα δύο του χέρια την κούνια και την λικνίζει απαλά μέχρι η Σούζαν να ετοιμάσει τη μελλοντικά της)* Πάίζε το αγαπημένο σου!

Καίσαρ : Εντάξει Πήτερ αργότερα. *(Παύση. Χωρίς να του απευθυνθεί κανείς επιστρέφει στη γωνία του και ξαπλώνει. Η Σούζαν αρχίζει να παίζει μια γλυκιά μελωδία ενώ το κλάμα του μωρού ησυχάζει.)*

9^η Σκηνή

Η Σούζαν είναι στο καθιστικό και μελετάει σκεφτική τις παρτιτούρες της. Το μωρό κοιμάται στην κούνια του ενώ ο Καίσαρ είναι καθισμένος δίπλα της και την παρατηρεί. Επικρατεί ησυχία.

Καίσαρ : (Διακόπτει τη σιωπή) Περιμένεις να ξυπνήσει;

Σούζαν : (Χωρίς να τον κοιτάξει) Μμμμμμ....

Καίσαρ : Από στιγμή σε στιγμή...

Σούζαν : (Κοιτάζει το ρολόι βιαστικά) Ώρα είναι.

Καίσαρ : Θα βγείτε βόλτα;

Σούζαν : (Ξανακοιτάζει τις παρτιτούρες της) Μάλλον. (Παύση) Έχει καλό καιρό.

Καίσαρ : Θα πάτε στο πάρκο;

Σούζαν : Ίσως πάμε σ' ένα άλλο πάρκο.

Καίσαρ : Ωραία (Παύση) Θα αργήσετε να επιστρέψετε;

Σούζαν : Θα εξαρτηθεί.

Καίσαρ : Αν είναι ήσυχο το μωρό;

Σούζαν : Ναι. (Παύση)

Καίσαρ : Είσαι κουρασμένη;

Σούζαν : (Για πρώτη φορά τον κοιτάζει) Φαίνομαι ε;

Καίσαρ : Είσαι το ίδιο όμορφη, Σούζαν.

Σούζαν : (Σαν να μην το άκουσε) Δεν κοιμήθηκα καλά.

Καίσαρ : Χρειάζεσαι ξεκούραση.

Σούζαν : Έχεις δίκιο. (Παύση)

Καίσαρ : Ίσως να μην είναι και τόσο καλή ιδέα η σημερινή βόλτα.

Σούζαν : Λες;

Καίσαρ : Ευκαιρία να ξεκουραστείς.

Σούζαν : Με δυσκολεύει ο ύπνος όλο και πιο πολύ.(Σ' αυτό το σημείο τεντώνει τα πόδια της πάνω στον καναπέ, σχεδόν τον ακουμπάει) Σε πειράζει;

Καίσαρ : Ίσα – ίσα.

Σούζαν : Ναι...;

Καίσαρ : *(Γιάνει τα πέλματα της κι αρχίζει να της τα τρίβει με τα χέρια του)* Να σε χαλαρώσω.

Σούζαν : Ναι, ε;

Καίσαρ : Για να ξεκουραστείς.

Σούζαν : Πώς..έτσι; *(Δείχνει τα πέλματα της που της τα τρίβει)*

Καίσαρ : Δεν σου αρέσει;

Σούζαν : Δεν αρκεί. *(Γαύση)* Χρειάζομαι ύπνο.

Καίσαρ : Θέλεις να σταματήσω;

Σούζαν : Δεν είπα αυτό.

Καίσαρ : Φυσικά και χρειάζεσαι ύπνο.

Σουζαν : Κι εσύ;

Καίσαρ : Όλοι χρειάζονται ύπνο. *(Γαύση)*

Σούζαν : Και γιατί δεν κοιμάσαι;

Καίσαρ : Δεν μπορώ.

Σούζαν : Δυσκολεύεσαι κι εσύ ε;

(Εκείνη τη στιγμή ακούστηκε το κλάμα του μωρού. Η Σούζαν πετάχτηκε αμέσως όρθια και πήγε να ελέγξει από κοντά. Λίκνισε ελαφρά την κούνια και αμέσως μόλις το κλάμα υποχώρησε επέστρεψε στη θέση της. Αυτή τη φορά με τα πόδια κατεβασμένα στο πάτωμα)

Καίσαρ : Τυχερό μωρό.

Σούζαν : Τυχεροί εμείς.

Καίσαρ : Είναι ωραίο να σε φροντίζει κάποιος.*(Γαύση)*

Σούζαν : Εσύ; Δεν έχεις φροντίδα;

Καίσαρ : Τι;

Σούζαν : Δεν σε φροντίζω;

Καίσαρ : (Διστακτικά)Ναι... ίσως...

Σούζαν : (Διακόπτοντας τον) Ίσως τώρα τελευταία όχι και τόσο πολύ ε;

Καίσαρ : Είναι φυσικό...

Σούζαν : Τότε;

Καίσαρ : Μου λείπουν οι φροντίδες σου.

Σούζαν : Δεν το ήξερα.

Καίσαρ : Αλήθεια, λέω...

Σούζαν: Το μωρό μου κλέβει πολλή ενέργεια. (Παύση) Νόμιζα πως θα καταλάβαινες..

Καίσαρ : Ήταν διαφορετική η σχέση μας.

Σούζαν : Στην πραγματικότητα δεν άλλαξε πολύ. Γιατί παραπονιέσαι;

Καίσαρ: Δεν βγαίνουμε συχνά βόλτα μαζί. Σταμάτησες να μου παίζεις μουσική.

Πώς θα μπορούσα τώρα να ταξιδεύω; (Παύση) Με τα κλάματα του μωρού;

Σούζαν : Κάποιες συνήθειες άλλαξαν. Αναμενόμενο για όλους μας, ε;

Καίσαρ : Ίσως να μην έχει σημασία τελικά.(Παύση)

Σούζαν : Ποιο πράγμα;

Καίσαρ : Ήθελα να σου μιλήσω.. εδώ και καιρό.

Σούζαν : Δεν μου πέρασε από το νου.

Καίσαρ : Δεν έχουμε τόσο χρόνο πλέον οι δυο μας.

Σούζαν : Και;

Καίσαρ : Τι σιέφτεσαι για μένα, Σούζαν;

Σούζαν : Αν νοιάζομαι για σένα;

Καίσαρ : Μου περνάει από το μυαλό.

Σούζαν : Νόμιζα πως εμείς οι δυο καταλαβαινόμασταν αρκετά καλά.

Καίσαρ : Ναι..κι εγώ έτσι νόμιζα. (Παύση) Μήπως, τελικά, έχουμε χάσει αυτό που είχαμε;

Σούζαν : Ξεινήσαμε αλλιώς και στην πορεία άλλαξαν τα πράγματα.

Καίσαρ : Είμαι απολύτως ειλικρινής μαζί σου, Σούζαν.

Σούζαν : *(Ενοχλημένη)* Τι περιμένεις να ακούσεις ε;

Καίσαρ : Άλλαξες. Είσαι ευτυχισμένη μόνο ως "μαμά".

Σούζαν : Ασφαλώς. Εξάλλου η δική μας σχέση είναι διαφορετική. *(Παύση)*

Καίσαρ : *(Ανεβάζει λίγο τον τόνο της φωνής του για πρώτη φορά)* Τι εννοείς; Έπαιζες μαζί μου;

Σούζαν : *(Εκπληκτη και ενοχλημένη μαζί)* Μου κάνεις σκηνή;

Καίσαρ : Έκανα ό,τι μου ζητούσες. Έβγαζα το φίμωτρο για να σου γλύφω τα πέλματα. Παραβίαζα τους κανόνες. *(Παύση)* Ξέρεις πόσος καιρός έχει περάσει από την τελευταία φορά;

Σούζαν : *(Γελάει νευρικά καθώς μιλάει ειρωνικά)* Φαντάζεσαι; Να θηλάζω το μωρό και εσύ να σκύβεις να μου γλύφεις τα πέλματα... *(Παύση/Με σοβαρό ύφος)* Αυτό περίμενες...Ε;

Καίσαρ : Δεν θα έκανα ποτέ κάτι που θα σε πείραζε.

Σούζαν : Σοβαρολογείς; Τι πας να κάνεις τότε;

Καίσαρ : Ήθελα απλώς να γνωρίζεις πως νιώθω..

Σούζαν: Ακόμη δεν κατάλαβες πόσο λάθος είναι αυτό; Για σκέψου.. θα μπορούσα να μοιράζομαι το μωρό μαζί σου;

Καίσαρ : Αν μου έδινες μία μικρή προσοχή..Δεν ήθελα κάτι περισσότερο..

Σούζαν : Τα θέλεις όλα δικά σου ε; Τον Πήτερ δεν τον σκέφτεσαι;*(Παύση)*

Καίσαρ : Τον συμπαθώ τον Πήτερ. Πολύ.

Σούζαν : Κακώς τον ανέφερα.

Καίσαρ : Δεν έχω παράπονο από τον Πήτερ.

Σούζαν : Τι ζητάς; Ξέρεις κι εκείνος με απασχολεί.

Καίσαρ : Με όλο τον σεβασμό, δεν το πιστεύω.

Σούζαν : Α, χα! Αυτό λέει κι ο Πήτερ.

Καίσαρ: *(Μαλακώνει τον τόνο του)* Με συγχωρείς, Σούζαν.*(Παύση)* Παραφέρθηκα.

Σούζαν : Λυπάμαι για αυτό που ακούω. *(Παύση)*

Καίσαρ: Είναι δύσκολο να μιλάω για αυτό..*(Παύση)* Έχω μία πρόταση για σένα..Να βγάλω το φίμωτρο και να μου μάθεις να παίζω το αγαπημένο σου κομμάτι..Θα σου άρεσε;

Σούζαν : *(Γελάει νευρικά)* Κατάλαβε επιτέλους... Δεν είναι κατάλληλη στιγμή..

(Εκείνη την στιγμή ακούγεται ξανά το κλάμα του μωρού. Η Σούζαν σηκώνεται και πηγαίνει πάλι προς την κούνια. Την ακούμε να του απευθύνεται)

Σούζαν :*(Με μελωδική φωνή καθώς το μωρό ησυχάζει)* Ξύπνησες; Εσύ κάνεις τόση φασαρία; Σςςςς... Θα 'θελες να σου παίζω το αγαπημένο σου; Εμείς οι δύο ταιριάζουμε πολύ στα γούστα..; Μια στιγμή, δεν θα αργήσω..*(Επιστρέφει για να πάρει την μελλοντικά. Στο μεταξύ ο Καίσαρ έχει βγάλει το φίμωτρο και την περιμένει εκεί που τον άφησε, στον καναπέ.)*

Σούζαν :*(Τον κοιτάζει έκπληκτη)* Μα...τι κάνεις, Καίσαρ;

Καίσαρ :*(Με ήρεμο τόνο)* Τι κάνω;

Σούζαν : *(Επιτακτικά)* Βάλε το φίμωτρο σου. Να βρεις άλλη ώρα για τα παιχνίδια σου.

Καίσαρ : Να φύγω;

Σούζαν : Να κάτσεις ήσυχος!

Καίσαρ : Θέλεις να σου ανακουφίσω λίγο τα πέλματα; Ξέρω πόσο σου αρέσει..

Σούζαν : Ε, λοιπόν, δεν είναι κατάλληλη ώρα. Το μωρό με χρειάζεται.

Καίσαρ : *(Με ήρεμο τόνο)* Ζηλεύω...

Σούζαν :*(Ξανά ξεσπάει σε πιο τρανταχτά γέλια και συνεχίζει με ειρωνικό τόνο)* Ευτυχώς που το παραδέχεσαι ούτε που θα μου περνούσε από το μυαλό.

Καίσαρ : Γιατί γελάς;

Σούζαν : Δεν έχεις καταλάβει τίποτα ε;

Καίσαρ : Τι θες να πεις;

Σούζαν : Ξεχνάς ποιος είναι ο ρόλος εδώ μέσα; Ε; Είσαι ένας σκύλος. Ένα κατοικίδιο που μου κρατάει συντροφιά. Αυτό. Τίποτε άλλο. *(Παύση. Σ' αυτό το σημείο ο Καίσαρ ξαφνικά πέφτει στα τέσσερα και την πλησιάζει χωρίς να το περιμένει με επιθετικό ύφος)*

Καίσαρ: Ξεκινήσαμε διαφορετικά. Ήρθε η ώρα να σου δείξω πως είμαι ως τετράποδο.

Σούζαν: *(Εκπληκτη)* Τι προσπαθείς να κάνεις;

Καίσαρ : *(Την πλησιάζει σε βαθμό που την ακουμπάει)* Πάρε μια γεύση..

Σούζαν : Μη με πλησιάζεις!

Καίσαρ : Α, μπα! Έτσι δεν κάνουν οι σκύλοι; Τους αρέσει να παίζουν..

Σούζαν : Τι παριστάνεις ε;

Καίσαρ : Τι θα ήθελες να κάνεις για το σκυλάκι σου;

Σούζαν : Όπου να 'ναι θα έρθει ο Πήτερ..

Καίσαρ : Ο άντρας σου;

Σούζαν : Ναι, ο άντρας μου..

Καίσαρ : Με απειλείς; *(Συνεχίζει και την ακουμπάει όλο και πιο πολύ, την ρίχνει πάνω στον καναπέ και αρχίζει να τη γλύφει με τη γλώσσα του και να την σαλιώνει σε διάφορα σημεία στο σώμα της φτάνοντας μέχρι και τα πέλματα. Η Σούζαν προσπαθεί να ξεφύγει αλλά εκείνος είναι πιο δυνατός και την κρατάει ακινητοποιημένη)*

- Πως με είπες; Ένα κατοικίδιο που σου κρατάει παρτέα;

Σούζαν : Σταμάτα Καίσαρ! Δεν είναι αστείο!

Καίσαρ: Κατάλαβες τι έχεις κάνει; Άσε με, λοιπόν, να σου δείξω τι είδους παιχνίδι μου αρέσει να παίζω..

Σούζαν: *(Αρχίζει να ακούγεται ξανά το κλάμα του μωρού)* Άφησε με! *(Με έκφραση)* Γώρα!

Καίσαρ: Θα παίζουμε και μετά θα σε αφήσω!(Σ' αυτό το σημείο αρχίζει να δυναμώνει το κλάμα του μωρού ολοένα και περισσότερο. Ο Καίσαρ συνεχίζει να την κρατάει ακίνητη και να την γλύφει παντού γρουλλίζοντας)

Σούζαν : (Φωνάζοντας) Φύγε από πάνω μου!

Καίσαρ : Θέλεις να σταματήσω;

Σούζαν : Δεν έχεις κανένα δικαίωμα πάνω μου! Μη με ακουμπάς! Θα το μετανιώσεις πικρά που μου φέρθηκες έτσι! Σε λίγο έρχεται ο Πήτερ! Θα τιμωρηθείς!

Καίσαρ : Όχι.

Σούζαν : (Ακούγεται έντονα το κλάμα του μωρού) Καταλαβαίνεις τι κάνεις; Ε;

Καίσαρ : Όχι, Σούζαν.

Σούζαν : Ήρθε η ώρα να επιστρέψεις εκεί που ήσουν!

Καίσαρ : Λυπάμαι Σούζαν. Είναι, ήδη, αργά.

Σούζαν : Πώς τολμάς; Πώς τολμάς να μου μιλάς έτσι;

Καίσαρ : Ξέρεις πόσο καιρό δεν μπορώ να κοιμηθώ εξαιτίας του μωρού;

Σούζαν : Κάνε μου τη χάρη! (Ανεβάζει την ένταση της φωνής της ενώ το κλάμα του μωρού δυναμώνει όσο ο Καίσαρ ασκεί περισσότερη πίεση πάνω της)

Καίσαρ : Δεν σε έχω πειράξει μέχρι τώρα.. έτσι δεν είναι Σούζαν;

Σούζαν : Όχι.(Παύση/ Μαλακώνει λίγο τον τόνο της) Παρεξήγησες τα λόγια μου. Ε, Καίσαρ;

Καίσαρ: (Σ' αυτό το σημείο σταματάει να την πιέζει με την γλώσσα του και απομακρύνεται λίγο) Θέλεις να μου παίξεις λίγη μουσική; Δεν έχω κακό σκοπό. Ούτε μου αρέσει να σε τρομάζω..Ξέρεις, πολύ καλά, πόσο φιλικός γίνομαι με τη μουσική σου..

Σούζαν: (Απελευθερώνεται από το σώμα του, σιγά σιγά σηκώνεται από τον καναπέ και μένει όρθια μπροστά του) Ξέρεις κάτι; Ήταν πολύ χοντρό αυτό που έκανες. Ένα

χοντρό αστείο ε; Ήθελες με το ζόρι να με αγγίζεις και να πάρεις αυτό που στερήθηκες. Δεν μου άρεσε καθόλου που με στρίμωξες έτσι.

Καίσαρ : Σε στρίμωξα;

Σούζαν : Δεν είσαι ο σκύλος που θα ήθελα να έχω..αυτός που έφαχνα..

Καίσαρ : Για να μην πλήττεις;

Σούζαν : Εγώ είμαι το αφεντικό σου εδώ μέσα. Θέλεις να στο αποδείξω; *(Ο Καίσαρ αρχίζει να γαβγίζει κατά πάνω της και η Σούζαν κάνει βήματα προς τα πίσω)*

Σούζαν : *(Με δυνατή φωνή)* Άκου! Υπάκουσε σκύλε! Κάθισε κάτω! Κάθισε κάτω, τώρα!

(Ο Καίσαρ της γαβγίζει συνεχώς. Δείχνει πολύ αναστατωμένος. Κατευθύνεται προς τα πάνω της κι αρχίζει να την εγκλωβίζει όλο και πιο πολύ.)

Σούζαν : Ήρθε η ώρα να ξεκουμπιστείς από δω μέσα! Δεν έχεις καμία θέση μαζί μας!

Σούζαν : *(Ο Καίσαρ εξακολουθεί να την στριμώχνει κι εκείνη οπισθοχωρεί προς την κούνια του μωρού)* Φέρε μου το λουρι! *(Παύση/Επιτακτικά)* Πήγαινε και φέρε μου το λουρι!

Σούζαν : *(Ο Καίσαρ δεν υπακούει και την εγκλωβίζει ακόμη περισσότερο ενώ η Σούζαν σχεδόν αγγίζει την κούνια με την πλάτη της)* Τι κάνεις; Τι πας να κάνεις; Ε;
(Δεν παίρνει καμία απάντηση από τον Καίσαρα ο οποίος εξακολουθεί να είναι στα τέσσερα και σχεδόν την ακινητοποιεί στην κούνια του μωρού.)

Σούζαν : *(Ουρλιάζοντας)* Φύγε παλιόσκυλο! Φύγε από δω βρωμόσκυλο!!! *(Σε αυτό το σημείο η Σούζαν προσπαθεί να τον απωθήσει, παλεύοντας μαζί του. Εκείνος την ρίχνει κάτω με δύναμη. Η Σούζαν εξακολουθεί να του ουρλιάζει πεσμένη στο πάτωμα.)*

Κωλόσκυλο! Τι πας να κάνεις, ε; Κωλόσκυλο!

(Όσο η Σούζαν βρίζει τον Καίσαρα εκείνος τινάζεται στην κούνια του μωρού. Ακούγεται το παροξυσμικό κλάμα του μωρού να απλώνεται στον χώρο)

Σούζαν :*(Αμέσως ακούγεται έντονα η κραυγή της Σούζαν)Α!!!!!!!!!! Τι έκανες; Τι έκανες, Ε; Όχιιι!!!!!!!!!! (Σιωπή. Στιγμαία συσκότιση. Ανάβουν τα φώτα. Επικρατεί απόλυτη ησυχία. Η Σούζαν έχει καταρρεύσει πάνω στο πάτωμα. Ο Καίσαρ βρίσκεται πάνω από την κούνια. Τραβάει το κορδόνι από το μουσικό αστέρι που κρέμεται πάνω από την κούνια και μία ναουριστική μελωδία πλημμυρίζει τον χώρο. Αμέσως μετά βάζει το φίμωτρο με ήρεμες κινήσεις. Κατευθύνεται προς το τηλέφωνο. Καλεί την Αστυνομία. Ακούγονται τα λόγια του.)*

Καίσαρ : Θέλω να αναφέρω ένα έγκλημα στην οδό Μισσισίπι 10. Διαμέρισμα 20.
(Γαύση) Εγώ είμαι. *(Γαύση)*. Ο δράστης.

10^η Σκηνή

Η Σούζαν με τον Πήτερ βρίσκονται στο καθιστικό. Η Σούζαν καθισμένη στον καναπέ, κοιτάζει μπροστά με απλανές βλέμμα. Ο Πήτερ είναι όρθιος κοιτάζοντας προς την πλατεία. Υποτίθεται πως κοιτάζει προς τα έξω μέσα από την μπαλκονόπορτα. Σιωπή. Ακούγεται ένα μουσικό κομμάτι παιγμένο από μελλοντικά. Σιγά σιγά κάνει *fade out*.

Πήτερ: Με ακούς; (Παύση) Σούζαν, μίλα μου! (Παύση) Με ακούς;

Σούζαν : Ναι.

Πήτερ : Ήπιες πολύ.

Σούζαν : Ναι.

Πήτερ : Πολύ. (Παύση) Θέλεις να πάμε μια βόλτα;

Σούζαν : Σε λίγο.

Πήτερ: Πώς είσαι;

Σούζαν : Καλά.

Πήτερ : Καλά;

Σούζαν : Ναι.

Πήτερ : Σε λίγο θα νυχτώσει.

Σούζαν : Ναι. (Παύση)

Πήτερ : Τελικά βλέπεις πολλά από αυτό το μπαλκόνι (Παύση) Έχει ωραία θέα.

Σούζαν : Βρέχει;

Πήτερ : Όχι πια. (Παύση)

Σούζαν : Κοιμήθηκα πολύ, ε;

Πήτερ : (Την πλησιάζει ενώ εκείνη εξακολουθεί να είναι καθισμένη στον καναπέ)
Κοιμήθηκες βαθιά.

Σούζαν : (Τον κοιτάζει για πρώτη φορά) Ονειρευόμουν.

Πήτερ : Τι;

Σούζαν : Δεν μπορούσα να σηκωθώ από το κρεβάτι. *(Παύση)* Άκουγα. Ήταν αδύνατον να σηκωθώ. Άκουγα τον θόρυβο. Δεν ήμουν κοιμισμένη κι ας είχα τα μάτια κλειστά. Ήμουν ξυπνητή και πάλι ήταν αδύνατον να σηκωθώ.

Πήτερ : Σε ξύπνησα.

Σούζαν : Δεν το θυμάμαι.

Πήτερ : Κρύωνες.

Σούζαν : Περίεργο.

Πήτερ : Υπέθεσα πως ξύπνησες από τα γαβγίσματα. Ήταν μία αγέλη κάτω από το σπίτι. Έκαναν πολύ φασαρία.

Σούζαν : Πεινούσαν. Μάλλον.

Πήτερ : Έκαναν πολύ φασαρία. *(Παύση)*

Σούζαν : Πεινάς;

Πήτερ : Δεν έχω όρεξη.

Σούζαν : Ούτε εγώ. *(Παύση)* Είναι πολύ ήσυχα εδώ μέσα. Ακούς κι εσύ πόσο σιωπηλά είναι;

Πήτερ : Πράγματι. *(Παύση)* Θα 'θελες να παίζεις λίγη μουσική;

Σούζαν : *(Προσπερνώντας την ερώτηση)* Πόσες ώρες κοιμόμουν;

Πήτερ : Πολλές. *(Παύση)* Σχεδόν μισή μέρα.

Σούζαν : Πεθαμένη θες να πεις.

Πήτερ : *(Με έμφαση)* Πεθαμένη;

Σούζαν : Όχι. *(Παύση)* Κοιμισμένη. *(Παύση)*

Πήτερ : Χρειαζόσουν ύπνο.

Σούζαν : Μάλλον ξεκούραση. Είμαι πολύ καλύτερα.

Πήτερ : *(Χαμογελώντας)* Αύριο θα είσαι ακόμη καλύτερα.

Σούζαν : Πώς με ξύπνησες σήμερα;

Πήτερ : Έτρεμες. Σου έριξα την κουβέρτα. Φοβήθηκα μήπως ανεβάσεις πυρετό. Έβαλα το χέρι στο μέτωπο σου. Ήταν δροσερό. *(Παύση)*

Σούζαν : Αρκετά με όλο αυτό. Αύριο θα είμαι πολύ καλύτερα. Σκέφτομαι να ασχοληθώ με το σπίτι. Να μαγειρέψω. Ίσως κάνω το αγαπημένο σου φαγητό. Θέλεις; *(Παύση)*

Πήτερ : Ονειρευόσουν. Έμοιαζες αρκετά ανήσυχη. Καταλάβαινα πως είχες ξυπνήσει. Εξακολουθούσες όμως να έχεις τα μάτια σου κλειστά. *(Παύση)*

Σούζαν : Ήταν πολύ μεγάλο το σοκ.*(Παύση)* Ακούω συχνά το κλάμα αλλά δεν σηκώνομαι. Μένω ακίνητη. Τελείως ακίνητη. Και το κλάμα ησυχάζει.*(Παύση)* Όχι πάντα.

Πήτερ : Σε αγκάλιασα και σου απευθύνθηκα “Σούζαν”..*(Παύση)*

Σούζαν: Κι εγώ έμεινα εκεί που με βρήκες. Πεσμένη. Στο πάτωμα. Με τα μάτια μου ορθάνοιχτα. Να τα βλέπω και να τα παρακολουθώ όλα. Με σήκωσες από κάτω. Κενό. Δεν ένιωθα τίποτα.

Πήτερ: Σου μίλησα. Δεν μου απάντησες. Σε άγγιξα στο πρόσωπο. Τραβήχτηκες. Εξακολουθούσες να τρέμεις.

Σούζαν : Τον είδα ξαπλωμένο στο πάτωμα. Μου φάνηκε σαν να δυσκολευόταν να κοιμηθεί. Στριφογυρνούσε δεξιά και αριστερά. Σκέφτηκα πως περίμενε. Περίμενε να έρθουν να τον πάρουν.

Πήτερ : Δεν μπορούσα να σε ξυπνήσω. Επαναλάμβανα συχνά το όνομά σου “Σούζαν”, “Σούζαν”... Καταλάβαινα πως με άκουγες. Εξακολουθούσες να έχεις τα μάτια σου κλειστά. Με άκουγες μέσα στον ύπνο σου άραγε;

Σούζαν : “Πήτερ” σου φώναζα αλλά δεν με άκουγες. Με όση δύναμη είχα φώναζα το όνομά σου. Ξανά και ξανά.

Πήτερ : Αλήθεια;

Σούζαν : Ψέματα.*(Παύση)*

Πήτερ : Έτρεμες.

Σούζαν : Έτρεμα. *(Παύση)* Και τώρα.

Πήτερ : *(Ξαφνιασμένος)* Μα εσύ τρέμεις..

Σούζαν : Με άγγιζες. Ήρθες κοντά μου. Προσπάθησες να με βοηθήσεις. Με σήκωσες πολύ απαλά. Με καθησύχασες μέχρι να έρθει το ασθενοφόρο.

Πήτερ : Σούζαν, ησύχασε. Προσπάθησε να ηρεμήσεις.

Σούζαν : Μου χαμογέλασες. Έγειρα πάνω σου.

Πήτερ : Ήταν παράξενο να σε βλέπω έτσι.

Σούζαν : Ζεστaiνoμαι. *(Παύση)* Νόμιζα πως κι εκείνος ζεστaiνόταν. Έτσι όπως στριφογυρνούσε το κεφάλι του. Μόλις είχε καλέσει την Αστυνομία. Εξομολογήθηκε αμέσως την πράξη του. Περίμενε ήσυχος στην γνωστή του γωνία. *(Παύση)* Όσο καθυστερούσαν να έρθουν άρχισε να γίνεται ανήσυχος. Ευτυχώς ήρθες πρώτος εσύ.

Πήτερ : *(Γης πιάνει το χέρι)* Μούγκριζες βαθιά.

Σούζαν: Σε περίμενα. Εμφανίστηκες κι ύστερα εξαφανίστηκες. Ήμουν λυπημένη. *(Παύση)* Ακούς κάτι; Σαν να ψιχαλίζει.

Πήτερ : Όχι.

Σούζαν : Άκου προσεκτικά. Μοιάζει με βροχή.

Πήτερ : Δεν ακούω τίποτα.

Σούζαν : Σαν να στάζει κάτι εκεί έξω.

Πήτερ : Ιδέα σου θα' ναι. *(Παύση)* Έχει πάψει εδώ και ώρα να βρέχει.

Σούζαν : Με νανουρίζει αυτός ο ήχος.

Πήτερ : Νύσταξες;

Σούζαν : Όχι ακόμη. *(Παύση)*

Πήτερ : Θέλεις τελικά να βγούμε;

Σούζαν : Βόλτα στο πάρκο ε; *(Παύση)*

Πήτερ : Θα προτιμούσες να ήταν κι ο Καίσαρ;

Σούζαν: Ποιος;

Πήτερ : Ο σκύλος. Ο Καίσαρ.

Σούζαν : Δεν ξέρω. *(Παύση)* Με βρίσκεις απροετοίμαστη.

Πήτερ : Θα άρесе, έτσι δεν είναι;

Σούζαν : Ναι.

Πήτερ : Σου λείπει;

Σούζαν : Δεν το αρνούμαι. *(Παύση)*

Πήτερ: Πάντα μου άρесе να έχουμε έναν σκύλο. Σκεφτόμουν να ξανά προσπαθούσαμε. Τι λες;

Σούζαν : Τι πράγμα;

Πήτερ : Μήπως βιάζομαι;

Σούζαν : Ο Καίσαρ ήταν πολύ καλός.

Πήτερ : Και συμπαθέστατος.

Σούζαν : Ήταν πολύ ευαίσθητος και ευγενικός.

Πήτερ : Πολύ καλός συνδυασμός. Αρχει να μην έβγαζε το φίμωτρο. *(Παύση)* Τον τρέλανε αυτό που έκανε. *(Παύση)* Ερχόταν αντιμέτωπος με τα ζωώδη ένστικτα του. *(Παύση)*

Σούζαν: Μεταμορφωνόταν.

Πήτερ: Μίλησα τις προάλλες με την Φιλοζωική. Ήταν πολύ ήρεμος. *(Παύση)* Σήμερα θα γίνει η ευθανασία.

Σούζαν : Είναι η ώρα του ε; *(Παύση)*

Πήτερ : Δεν θα' πρεπε;

Σούζαν : Ναι.... μάλλον.

Πήτερ : Δεν είσαι σίγουρη;

Σούζαν : Να είμαστε χωρίς εκείνον;

Πήτερ : Ναι. *(Παύση)* Το αντέχεις;

Σούζαν : Δεν ξέρω... Εσύ;

Πήτερ : Δεν ξέρεις;

Σούζαν : Δεν ξέρω... Αλήθεια.. Δεν ξέρω. *(Παύση)*

Πήτερ : Προφανώς πήγε να παίξει ο Καίσαρ με το παιδί...

Σούζαν : *(Μεγάλη παύση) [...]* *(Η Σούζαν βυθίζεται στην σιωπή)*

(Ο Πήτερ της αφήνει το χέρι και σηκώνεται όρθιος. Κατευθύνεται πάλι προς την πλατεία. Κοιτάζει έξω από την υποτιθέμενη μπαλκονόπορτα την θέα. Ξαφνικά παίρνει το κινητό του και τηλεφωνεί. Ακούγεται μία αντρική φωνή να απαντάει.)

Ανδρική φωνή : Φιλοζωική Εταιρεία. Εμπρός;

Πήτερ : Ο υπεύθυνος της φιλοζωικής;

Ανδρική φωνή: Μάλιστα. Ποιος είναι;

Πήτερ: Πήτερ Τζόνσον. Έχετε προχωρήσει στην ευθανασία του Καίσαρα;

Ανδρική φωνή : Ετοιμαζόμαστε. Μόλις ολοκληρωθεί θα σας ενημερώσουμε.

Πήτερ : Δεν χρειάζεται.

Ανδρική φωνή : Δεν σας καταλαβαίνω..

Πήτερ: Δεν θα προχωρήσετε στην ευθανασία. *(Παύση)* Αποφασίσαμε να επιστρέψει ο Καίσαρ στο σπίτι. *(Κλείνει το τηλέφωνο. Η σκηνή παγώνει. Η Σούζαν εξακολουθεί να είναι καθισμένη στον καναπέ με το βλέμμα απλανές και ο Πήτερ μπροστά από την μπαλκονόπορτα να κοιτάζει προς τα έξω.)*

Πήτερ: Είχες δίκιο. *(Παύση)* Ψιχαλίζει. *(Παγώνει η εικόνα. Σιγά σιγά σβήνει το φως. Σκοτάδι.)*

ΤΕΛΟΣ

-